

გაზეთი გაეშალა
1930 წლის 5
ნოემბრიდან

samtredlismacne @ mail.ru

მაცნე

სამცხე-მთიანეთის

N17 (9197)

22 ივნისი, 2016 წელი

ფასი 50 თეთრი

**სამცხე-მთიანეთის საოლქო-საპრეზენტო კომისია სრული
შემაჯავებლობითაა წარმოდგენილი**

2

**მე უფაფრე უანჰისტი აჩ
ჟეოფიციჟაჩ!**

3

**რომელი მხრიდან
შეგვაქანა, ბატონებო?!**

**25 წელი ბურობიდან, 20
წელი ძღვრულობითაურობიდან**

2 ტენდეხის შედეგები
ცნობილია და
სამუშაოებიც დაიწყო

6

სხვადასხვა მთქრინსოე ჰოჰყოთსოთხს ვნოძეროცოქს

**ჩაყოძ აჩ ლოქს 9
სახოყოჩიანში ცხოვჩეძა**

4

5

**ჩაი, ასეთ ჰაყოჩონოძას
განა, ყველა რაც ძველია...**

სამბრადიის საოლქო-საარჩევნო კომისია სრული უპაადგენლობითაა წარმოდგენილი

6064 ნაწილობრივი

№ 55 მაკორიტარული საოლქო საარჩევნო კომისია 2016 წლის 8 ოქტომბრის საქართველოს პარლამენტის არჩევნების ჩასატარებლად სრულ მზადყოფნაშია. "სამბრადიის მაცნეს" მითხველებს შევახსენებთ, რომ საპარლამენტო არჩევნებში სამბრადიის ოლქს მიენიჭა დამატებითი ნომერი – 55, რაც გამოწვეულია საქართველოს ტერიტორიაზე ოლქების გაერთიანებით და საზღვრების შეცვლით. ტერიტორიად ისევე 54-ე ოლქი იქნება. ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებისთვის სამბრადიის ოლქი ისევე ძველი, 54 ნომრით წარსდგება.

ნანა იმნაძე, №55, 54 მაკორიტარული ოლქის კომისიის თავმჯდომარე: "მიუხედავად იმისა, 2016 წლის საქართველოს პარლამენტის არჩევნებისთვის სხვა ოლქებს შეეხო საზღვრების ცვლილება, სამბრადიის ოლქს ამ მხრივ კორექტირება არ განუცდია. რაც შეეხება ჩვენს საქმიანობას, პირველ ეტაპზე ძირითადი კომისიის წევრებს დაემატა პარტიის მიერ დანიშნული კომისიის წევრები და პლუს ცესკოს მიერ არჩეული კომისიის ერთი წევრი, ქეთევან შამიაშვილი. № 55, 54 ოლქი წარმოდგენილია ასეთი უპაადგენლობით: ნანა იმნაძე, ოლქის თავმჯდომარე; კობა სიხარულ-

ვილი. № 55, 54 ოლქი წარმოდგენილია ასეთი უპაადგენლობით: ნანა იმნაძე, ოლქის თავმჯდომარე; კობა სიხარულ-

იძე, თავმჯდომარის მოადგილე; მარიკა ბოგულაძე, კომისიის მდივანი; კომისიის მუდმივი წევრები: ნინო გამაკიძე და სოფიო დარჯანიანი; დროებითი წევრები: ილია ქარჩილაძე – "მრეწველობა გადარჩენს საქართველოს", ლელა მელქაძე – "ქართული ოცნება – დემოკრატიული საქართველო", გელა ლაღაძე – "ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა", თამაზ ლუნდუა – "კონსერვატიული პარტია", კონსტანტინე ასპანიძე – "ბურჯანაძე-დემოკრატები", ალექსანდრე ხუჭუა – "თავისუფალი დემ-

ოკრატები", გურანდა გრიგოლია – "რესპუბლიკური პარტია". ახალი კომისიის წევრების შემობრუნებასთან ერთად კომისიაში აქტიური მუშაობის პერიოდი დაიწყო. თითოეულ მათგანს განკარგულებით დაეკისრა თავიანთი საკუთარო უბნების შესწავლა. პირველი დაჯგუფება, რაც კომისიის წევრებისთვის გაიცა, ის იყო, რომ შეესწავლათ შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა ხელმისაწვდომობა თითოეულ საარჩევნო უბანზე, თუ რამდენად მოწესრიგებულია პანდუსების თვალსაზრისით."

სამბრადიის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე საპარლამენტო მასალის განსაკრავი/გამოსაფენი ადგილების სამბრადიის მუნიციპალიტეტის მიერ გამოყოფის შესახებ

სამბრადიის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ, ორგანული კანონის "საქართველოს საარჩევნო კოდექსი"-ს 46-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით, განიხილა სამბრადიის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე სააგეტაციო მასალის გასაკრავი/გამოსაფენი ადგილების სამბრადიის მუნიციპალიტეტის მიერ გამოყოფის საკითხი და

სამბრადიის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე საპარლამენტო მასალის განსაკრავი/გამოსაფენი ადგილების სამბრადიის მუნიციპალიტეტის მიერ გამოყოფის შესახებ

სამბრადიის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ, ორგანული კანონის "საქართველოს საარჩევნო კოდექსი"-ს 45-ე მუხლის მე-9 ნაწილის მიხედვით, განიხილა სამბრადიის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე საარჩევნო სუბიექტების წინასაარჩევნო კამპანიისთვის (აგეტაციისთვის) სამბრადიის მუნიციპალიტეტის მიერ შენობა-ნაგებობების გამოყოფის საკითხი და

- გადაწყვიტა:**
1. ქალაქ სამბრადიის ტერიტორიაზე სააგეტაციო მასალის გასაკრავი/გამოსაფენი ადგილებად სამბრადიის მუნიციპალიტეტის მიერ გამოიყოს:
 - ა. ქ. სამბრადია, რუსთაველის ქ. № 31-ში, კულტურის სახლის წინ მდებარე 2 სარეკლამო აბრა;
 - ბ. ქ. სამბრადია, რუსთაველის ქუჩაზე, სს "საქართველოს რეინიგა"-ს სამბრადიის ყოფილი ტერიტორიული სამმართველოს წინ მდებარე 1 სარეკლამო აბრა;
 - გ. ქ. სამბრადია, ჯავახიშვილისა და რუსთაველის ქუჩების გადაკვეთაზე, რეინიგის საღვურის მოპირდაპირე მხარეს მდებარე 1 სარეკლამო აბრა.
 2. სამბრადიის მუნიციპალიტეტის დაბისა და სოფლების ტერიტორიაზე სააგეტაციო მასალის გასაკრავი/გამოსაფენი ადგილებად გამოიყოს მგზავრთა მოსაცდლები, გარდა ფინიკური და კერძო სამართლის იურიდიული პირების მფლობელობაში არსებული მოსაცდლები.
 3. აგრძალდება სააგეტაციო მასალის საკულტო ნაგებობებზე, კულტურული მემკვიდრეობის შენობა-ნაგებობებზე, სახელმწიფო ხელისუფლებისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების, სასამართლოს, პროკურატურის, სამხედრო შენარების, პოლიციის, საქართველოს სახელმწიფო უსაფრთხოებისა და დაზვერვის სამსახურების და სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურის დანაყოფების შენობების ინტერიერსა და ექსტერიერში, აგრეთვე საგზაო ნიშნებზე განთავსება/გაყვრა.
 4. განკარგულება ძალაში შევიდეს ხელმოწერისთანავე.

- გადაწყვიტა:**
1. სამბრადიის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე საარჩევნო სუბიექტების წინასაარჩევნო კამპანიისთვის (აგეტაციისთვის) სამბრადიის მუნიციპალიტეტის მიერ გამოიყოს შემდეგი შენობა-ნაგებობები:
 - ა. არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის "სამბრადიის მუნიციპალიტეტის ეროსი მანჯგალაძის სახელობის კულტურის ცენტრის" დარბაზი (ქ. სამბრადია, რუსთაველის ქუჩა);
 - ბ. ნაბაკევის ადმინისტრაციული ერთეული სოფელ ხუნჯულაურის კლუბი;
 - გ. ტლოების ადმინისტრაციული ერთეული სოფელ ნოდის კლუბი;
 - დ. სამბრადიის მუნიციპალიტეტის სოფელ დანირის კლუბი.
 2. განკარგულება ძალაში შევიდეს ხელმოწერისთანავე.

ტენდერის შედეგები ცნობილია და სამუშაოებიც დაიწყო

6064 ნაწილობრივი

ტრადიციული თათბირის დასაწყისში მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილემ, ლიზა კრავიშვილმა მონაწილეებს ახალგაზრდა ქალბატონი წარუდგინა. თონა მაქაცარია არასამთავრობო ორგანიზაცია "ქეა საერთაშორისო კავკასიაში" პროექტის კოორდინატორია. მან იმ დღეს პროექტის მიუღე აღწერა გააკეთა: "ქეა ჩეხეთი და ქეა საერთაშორისო კავკასიაში ერთობლივად ახორციელებენ ჩეხეთის განვ-

ბენ ცოდნას სამიზნე ჯგუფის უფლებების და საჭიროებების თაობაზე, ბიზნესის და ორგანიზაციულ განვითარებაზე. პროექტის ფარგლებში დაგეგმილია საინფორმაციო შეხვედრების ჩატარება ძირითად სამიზნე ჯგუფებთან, ადგილობრივი ხელისუფლების შესაბამისი სამსახურების და კერძო სექტორის წარმომადგენლებთან, იმ არასამთავრობო ორგანიზაციებთან, ვინც მუშაობს აღნიშნულ პრობლემატიკაზე და ყველა დაინტერესებულ მხარესთან.

ლოლარაძეა. მისი 10 პროცენტი ან ფულადი შენაღანი უნდა იყოს, ან რაიმე რესურსი, ინფრასტრუქტურა. სოფლებში მუნიციპალიტეტის გამგებლის წარმომადგენლებს თონა მაქაცარიამ იმავე დღეს თხოვნილ მიმართა, პროექტის კოორდინატორს მათ სამოქმედო ტერიტორიებზე მცხოვრები შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე ქალბატონების ჯერ მომიებასა და შემდეგ მათთან დაკონტაქტებაში დაეხმარონ. ყველას გასაგონად კი განმარტა, რომ ამ კატეგორიის ქალბატონებს პროექტში მონაწილეობა არანაირ საფრთხეს არ უქმნის. სახელმწიფო მათ პენსიას არ შეუწყვეტს.

- ში – 4958 ლარი;
 ნაბაკევის თემის გმირი ქუთათელაძის და მუხეუმის ქუჩებზე – 5443 ლარი;
 ნაბაკევის თემის სოფელ კვირიკეში – 5850 ლარი;
 ნაბაკევის თემის სოფელ ნინუკუთხეში – 4627 ლარი;
 ნაბაკევის თემის სოფელ ჩხენიშში – 2690 ლარი;
 ნაბაკევის თემის სოფელ ხუნჯულაურში – 1329 ლარი;
 დიდ ჯიხაიშში – ე.წ. სერგეთის უბანიდან სოფლის ბოლომდე და ცაზბეგის უბნის მიმართულებით – 15273 ლარი;
 გომის თემის სოფ. დაბლა გომში სპორტულ მოედანზე ელ/მრიცხველის მოწყობისთვის – 496 ლარი.
 ადგილობრივი ბიუჯეტის ფარგლებში ტენდერი გამოცხადდა შინამოსუფელი ჯარისკაცის დედის ძეგლისა და ომებში დაღუპული მეომრების მემორიალის რეაბილიტაციის სამუშაოებზე, ღირებულებით 21 186 ლარი.
 16 ივნისს მუნიციპალიტეტის გამგებლასა და შპს "ა.ლ.მ. ვერო-ტექნიკას" შორის გაფორმდა ხელშეკრულება გალმა ზონის გზების მოხრეშვასთან დაკავშირებით.
 მუნიციპალიტეტის გამგებლამ იმ დღესვე გააფორმა ხელშეკრულება ინდემწარმე "მაია აბურჯანიძისთან" ში-

ითარების სააგენტოს მიერ დაფინანსებული 9 თვიანი პროექტის საქართველოს 3 მუნიციპალიტეტში: სამბრადიაში, სენაკსა და აბაშაში. პროექტის განხორციელება დაიწყო 2016 წლის 1 აპრილს და დასრულდება 2016 წლის 31 დეკემბერს.
 პროექტის მიზანია შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ქალების დასაქმებისა და შემოსავლის მომტანი საქმიანობების შესაძლებლობების გაზრდა 3 სამიზნე მუნიციპალიტეტში, რისთვისაც უნდა მოხდეს შშმ ქალების პრობლემური საჭიროებების გამოვლენა და სამუშაო ადგილების შექმნა. პროექტის ფარგლებში შშმ ქალები და სხვა დაინტერესებული მხარეები აიძალდე-

პროექტი სამიზნე მუნიციპალიტეტებში მცხოვრები შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ქალების დასაქმების მიზნით სამი სოციალური საწარმოს დაფინანსებას და სამიზნე ჯგუფის შესაძლებლობების გაძლიერებას გეგმავს.
 პროექტის ბენეფიციარები არიან შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ქალები, მცხოვრები საქართველოს 3 მუნიციპალიტეტში: სამბრადიაში, აბაშაში და სენაკში. ბიზნესიდეების წარმოდგენა და განხორციელება მათი უშუალო ჩართულობით იქნება უზრუნველყოფილი".
 ითქვა, რომ პროექტის საგრანტო ღირებულება 5-დან 10 000 ამერიკულ

მე ომადე ზანქისტი არ ვყოფილხარ! როგორი მხრიდან შეგვაქანა, ბატონებო?!

თბა გავხანჯვით

ზნარებს რა მოთვლის, ისინი დღეს და გუშინ არ განიხილან, ზნარები დიდი ხანია იყო. ალბათ, კარგა ხანს იქნება კიდევ იმ კედლებში, ადმინისტრაციული სახლი რომ ჰქვია. გადატანით მნიშვნელობას ამჯერად თავი დაფანებოთ, კედლებსა და ჭერზე ვსაუბრობთ მხოლოდ. ისინი პოლიტიკას არ გულისხმობენ, უბრალოდ ზნარები არიან, შესაყეთებელი, დასაგმანი. მარკშიდერს არც შეჰქონია, ისე დაემსგავსა ჩვენი "გამომცემლობა" "ციფერ მთებს". ესაა აკლდა ბევრის მხანველ-გადამტან და საქმეს ისეთი პირი უჩანს, კიდევ ბევრის მოლოდინში მყოფ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქციას. მიწისქვეშა ბიძგების ბრალი იყო, ნეტავ? აბა, სამტრედიის ფელანაირ ბურთს თამაშობენ, მოტობურთის გარდა. ვისაც დაუჯერებელი ამბავი ჰგონია, და თურმე ასე ბევრი ფიქრობს, გაგვატარეთ!

სანამ იმაზე მსჯელობას დაიწყებდეთ, სჭირდება თუ არა ორი სათაური, "ტიანშანის" მტვერში თავად გავეხვიეთ. მთელი ქალაქისთვის, მეტიც, რაიონისთვის უკვე ცნობილია ჭერის ჩამოვარდნის ამბავი ადმინისტრაციული სახლის ერთ-ერთ ფლიგელში. გაცილებით უფრო საინტერესო მისი გაგრძელება გახდა, ვიდრე თავად ნგრევის პროცესი, თუმცა ისიც საინტერესოა, რა მიზეზით ან მოსაზრებით იქცა ეს ყოფილი ამბავი პოლიტიკურ თემად. ჭერის ჩამოვარდნა ლამის დაბრალდა ამგვარ დაბრალებებს მიჩვეულ ამ წერილის ავტორს და კიდევ რამე რომ არ დააბრალონ, აქვე იმაზე, რომ შესაბამისი სამუშაოები მის აღსადგენად სპონსორულად დაიწყო. მაშინვე მოხდა ყველა იმ სამსახურის მობილიზება, საქმეში ჩართვას რომ საჭიროებს. ამგვარი ბრალდება თავიდან გახლდათ მისთვის მოულოდნელობა, თორემ ამერიიდან მზადაა შემოტყუების მოსაგერიებლად ამავე შენობაში დასაქმებული ხელისუფლების ყველაზე ერთგული ქალბატონებისგან, და ბატონებისგანაც, სხვათა შორის.

ფაქტზე მეტს არაფერს ვიტყვით, რადგან გაზეთის ამ ნომრის გამოსვლისთვის იგი უკვე ახალი თემა აღარ იქნება. უბრალოდ, მას შემდეგ განვითარებულ მოვლენებზე მინდა ვუპასუხო მათ, ადგილობრივი ხელისუფლების მხარდასაჭერად, ლამის, ნადეჟდა კრუცკაიასავით რომ გამოიღეს თავი. არ ვარ "მოგზავნილი", ქალბატონებო! ნეტავ შემემძლოს ისე ნიჭიერად მსახიობობა, ემოციურად ამდენად გამართული სპექტაკლები დაუდგა. ვინც თვლის, რომ ასეა, გმადლობთ კომპლიმენტებისთვის. ვფიქრობ, გადაჭარბებულია ისინი, თქვენ ჩემზე შედუმულად კარგი წარმოდგენა გაქვთ. რაც შეეხება მუნიციპალიტეტის გამგებლისადმი თქვენს გულშემატკივრობას, უკეთესი იქნებოდა იგი უფრო კომპეტენტურად გამოგეხატათ, რამეთუ ადმინისტრაციულ სახლში დასაქმებული ყველა თანამშრომელი ადგილობრივი ხელისუფლების სახეა. რაც შეეხება მე, არ მივეკუთვნები დროშის ფრიალს მოყოლილ-წაყოლილ ადამიანთა რიცხვს. ამიტომ არც ვაღივლებ ვარ და არც მჭირდება მასთან თავის მართლება. ერთხელ უკვე დაგაფიქსირე და ვიმეორებ, ჩამონგრეული ჭერი ყველას სირცხვილია, სკამგამოცვლილების და მომავალში საითქვენ შეგვაქანებს ჯერ ვერ გეტყვით... სოციალური ქსელის საკუთარ გვერდზე ერთხელ უკვე დაწერილს მოვიშველიებ, რადგან იმ ემოციით დაიწერა, "ეპიცენტრში" ყოფნას რომ მოპყვება. სათაურიც ორი უნდა და საქმეც ბევრი, დიას, ლაპარაკის ნაცვლად. ნაცნობი ლოზუნგი აქტუალობას არ ჰკარგავს, ესეც თუ ჩემს პათოსს დაუჯერებთ, არაპოლიტიკური გაგებით, თუ არა და, აქაც გაგვატარეთ, სანამ პოლიტიკურ ერთგულება-ორგულობას ბევრს შეგახსენებდნენ ისე დაუვიწყარი, ან მომავალში დასავიწყებელი ლო-

ზუნგებისას. მე ომადე ზანქისტი არ ვყოფილხარ, თუმცა არც "გრენლანდიის" გატანა მითხოვია ოდესმე, რადგან იმის მიუხედავად, რომ არ მეშინია მისი ჩამოვარდნის, არც ჩემს სამუშაო ოთახში ჰკიდია კედლებზე. ზნარები კი, იცოცხლოთ, ზნარები მრავლადაა, ჭერზეც, კედლებზეც ... ჩვენი პროფესიის სპეციფიკიდან გამომდინარე, ჩვენც ბევრჯერ შეგვაქანა, თუმცა არაერთხელ შეგვიქანებია შექანებელი! ეს ისე, შეგახსენებ არა მკითხველს, არამედ იმათ, მსახიობობა რომ შემეძლოს. რაც შეეხება გამგებელს, მას და ამ წერილის ავტორს განსაკუთრებ-

ით ახლო მეგობრული ურთიერთობები არ ჰქონიათ, თუმცა დიდი ხანია ვიცნობთ ერთმანეთს და უთელი, რომ მისი პიროვნება თანამდებობაზე ბევრად მაღლა დგას. და ამჯერად სახალხოდ ვამბობ იმას, რაც მისთვის არაერთხელ მი-თქვამს: თანაუგრძობობა რომ გამგებელ-

ვარ გეტყვით, "გრენლანდიას" გაიტანე თუ არა იქედან, სადაც არ არის, შაბიანის ახალ პარტიასაც მოიტანე ალბათ, თუმცა არ გვჭირდება. ყანჩელის მელოდა უთუოდ გესმით გონებაში, მთავარია ვინ უსმენს, ან ვინც უსმენს, ესმის თუ არა! ჩემდა სამწუხაროდ, პირადი პოზიციის დაფიქსირებაც მომიწვია, რაც არაეთიკურია. იმედია, მაპატიებს ერუდირებული მკითხველი იმის გათ-

ვალისწინებით, რომ ჟურნალისტიც ადამიანია და გავრცელებული გამოთქმა "ჟურნალისტს სქესი არ აქვს" ყველა შემთხვევაში არ გამოდგება. მოახლოებული სამშრომლობის ქალებს და არა მარტო ქალებს, ხშირად ეშინიათ და ამას ემოციით გამოხატავენ. ეს გახლდათ ჩემი "სპექტაკლის" სცენარი. თუკი ვინმე ტელევიზიების გამოჩენამ და მათთან ჩემმა კომენტარმა გააღიზიანა, კიდევ ერთხელ შეგახსენებთ, ჩემი ერთგულება დრო-

შის მიმართულებით არ ფრიალებს, ჩემთვის დროშა ერთია და არა "როდის დაგვჭირდება" პრინციპით სხვადასხვა დროს შენახული. და აქვე, თუკი ეს წერილი ვინმეს მიერ წაიკითხა, მოყოლით უნდა მივიღოთ იქ, სადაც აინტერესებთ, წამოიხვეწის ინტელექტი სწორად შეარჩიეთ ან უკეთესია დრო გამოძებნით და თავად წაიკითხოთ, მონაყოლს მაინცადამაინც ნუ ენდობთ!

სანავახიო აღახ დაიტბოხება

სანიღერე დამშრობი არხი სანავარდოს ტერიტორიაზე, განით ერთ მეტრამდე, სიღრმით კი, დაახლოებით, ნახევარი მეტრი, ვერ უზრუნველყოფდა ჭარბი ნალექის დროს ამ საკმარის დიდი უბნის ნაწრეტი წყლისგან გათავისუფლებას. ტერიტორია ხშირად იტბორებოდა. ამას ისიც დაემატა, რომ ავტობანის მშენებლობისას ეს არხი საერთოდ ჩაიკეტა. ადგილობრივი ხელისუფლების, უშუალოდ გამგებლის მოთხოვნით, ავტობანის ქვემოთ ორი გვირაბი გაკეთდა წყლის გასასვლელად. არხის აღდგენა და გაფართოება მაინც საჭირო გახდა. რეინიგზის გასხვისების ზოლი, რომელიც ლიანდაგს ორივე მხარეს 12-12 მეტრზე მიჰყვება, "საქართველოს რეინიგზის" მიერ გაიწმინდა. მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ამჯერად რეინიგზის მესვეურებს მიმართა და სრულიად უსასყიდლოდ ახალი არხი გაიჭრა, სამი მეტრი განითა და ორ მეტრამდე სიღრმით, რომელსაც პირობითად ლილიბას არხი დაერქვა, რადგან იგი სწორედ ამ მდინარეს უერთდება. თერგო ცაგურია, ქალაქის მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელი, აღნიშნავს, რომ "ეს არხი დიდ შეგებას მისცემს სანავარდოს უბანსა და რეინიგზის დასახლებას. ფაქტობრივად, იხსნის დატბორვისგან ამ დიდ უბანს. ამისთვის ნამდვილად ეკუთვნის ჩვენგან მადლობა "საქართველოს რეინიგზს", მოგეხსენებათ, სამუშაოები სრულიად უსასყიდლოდ ჩაატარეს." როგორც მან აღნიშნა, მალე კიდევ ერთი არხის გაჭრა დაიწყება: "როინის პირამდე არ მისული, ავტობანის ქვემოთ ბეტონის მილები უკვე ჩაიდო. ახალი არხის გაჭრა იქაც საჭირო გახდა, რადგან ამ არხის გამო სამი მეტრით მოიმატა წყალმა." — დასძენს ქალაქის მუნიციპალიტეტში გამგებლის წარმომადგენელი. "ალტკომთან" ამ საკითხზე მოლაპარაკება უკვე მიმდინარეობს.

ჩვენი ახალი 9 სახლიდან უცხოელები

6060 ნაბიჯი

40 წლის წინ 9 სართულიანი კორპუსი ბინადრობა პრესტიჟული იყო. დასავლეთ საქართველოში ერთ-ერთმა მოწინავე საწარმომ, ხის დამამუშავებელმა კომპანიამ 54 ოჯახს ღირსეული საყოფაცხოვრებო პირობები შეუქმნა. უფრო მეტიც, თავის მუშა-მოსამსახურეებს ახალი საცხოვრებელი კორპუსი ქალაქის ცენტრალურ ნაწილში აუგო და უსასყიდლოდ შეასახლა. დღევანდელი თამარ მეფის ქუჩის 4 ნომერში მდებარე ორსართულიანი კორპუსი იმითაც იყო პრესტიჟული, რომ სამტრედიის სინამდვილეში იგი პირველი 9 სართულიანი შენობა გახლდათ, სადაც ლიფტი მუშაობდა.

9 სართულიან ელემს ახსოვთ ღირსეული ცხოვრება, 1975 წლიდან სულ 15 წელი რომ გასტანა. წინა საუკუნის 90-იანი წლებიდან, როცა ქვეყანაში არაფერი ღირდა და რასაც ელექტროენერჯის ხშირი გამორთვები მოჰყვა, 9 სართულიანი კორპუსის მადლივით სართულეში ცხოვრება არა თუ პრესტიჟული, გა-

ველაფერ ამას მოსახლეობა თავის საცხოვრებელი კორპუსის მოპირდაპირედ, გზის მეორე მხარეს, რეინჯინის ობიექტების ჩრდილში შეეყუდებული მიყვება, უფრო აქტიურები ბოიშისკაც მიხიდან, ჩვენს პრობლემებზე ქუჩაში რომ გელაპარაკებით, გვერიდებ, მაგრამ სხვა გზა არ გვაქვს, მე-6 და მე-7 სართულეებზე ფეხით ასვლას ვერ შეგვადრებთ.

ლომგული თავიდან ხის დამამუშავებელ კომპანიაში მუშაობდა. ბინის აღრიცხვას მისი ოჯახიც იღებდა და როცა წარმოებამ ქალაქის ტერიტორიაზე კორპუსი ააშენა, საცხოვრებელით ისიც დააკმაყოფილა.

1975 წლიდან ამ კორპუსის ბინადარია. ახსოვს ის დრო, როცა პრესტიჟულ 9 სართულიანში ცხოვრება ღირდა: “განუკითხავთ, წლებში ორივე სადარბაზოს ორივე ლიფტი უმოწყალოდ იმარცხებოდა და ბოლოს, როცა ქვეყანაში სიტუაცია დასტაბილურდა, ელექტროენერჯის დეფიციტი ადარ იყო, ლიფტმა ფუნქციონირება ვეღარ შეძლო. ვის აღარ მივმართეთ, ბევრი შეპირებაც იყო,

ვლაც კი საშიშია და სადარბაზოში შესვლაც. არსებობს საშიშროება, ჩამონახალი თავში მოხვდეს ადამიანი. რაც შეეხება ლიფტს, გაქურდული ელექტრობა. შენარჩუნებულია “ტროსები”, “რელექტორი”. “შახტაც” კარგ მდგომარეობაშია. ბოლოს როცა მოვიდნენ, შეამოწმეს, გვითხრეს: აღდგენა 30 000 ლარამდე დაჯდებაო. ქუთაისლები იყვნენ. გამგებობაში რომ გაარემონტეს ლიფტი, ის ხელოსნები მოიყვანეს ჩვენთანაც, პირველი სადარბაზოს ლიფტში უფრო ცუდი მდგომარეობაა, შედარებით უკეთესად გამოიყურება მეორე სადარბაზოს ლიფტი”.

არ ჰყავს 9 სართულიანს. სარდაფია და წელით არის სავე. ზაფხულში კოლოები გვესვენა და გვეკვამს. ერთ სკამზე 4-4

და 5-5 რომ გვიზის მთავრობაში, ხანდახან ხალხისთვისაც უნდა იზრუნონ. არაფერი არ კეთდება სამტრედიისში”.

იზოლდა მიქაძე, მე-5 სართულის ბინადარი: “რამდენი ხანია, ვეხვეწებით ვეღვას, მოგვხდონ. ასაკიანები ვართ, ვერ ავდივართ და ვერ ჩამოვივართ. რამდენი მჭობებია ისეთი, რომ არ შეუძლია მოძრაობა და იძულებული არიან ისხდნენ სახლში. რომ იტყვიან ჩახავსებული ისე ვართ. ჩვენი პატრონი არც ძველი ხელისუფლება შეიქნა და არც ახალი. ამათი იმედი გვექონდა და ამით საერთოდ არ მოგვხდებოდა. ვერაფერი ვხედავ საწინაოს. რაც ჩვენ გვიჭირს, იმას არაფერი აქცევს ყურადღებას. ენოში უკიდურეს შემთხვევაში ჩამოვივართ. ზოგიერთი ცუდად ზღვება, სასწრაფო სჭირდება. თუ მოგვხდება ეს მთავრობა, თუ არა, საერთოდ არ წავალით არჩევნებზე და არავის მივცემთ ხმას”.

მოგელი შენგელია პირველი ჯგუფის ინვალიდია. ჰყავს მუდღე, მეორე ჯგუფის ინვალიდი. ახალგაზრდა კაცს მთელი დღე სახლში გული არ უჭერდება და მე-6 სართულიდან, იძულებულია, ორი ვაგონითა და წვალებით ენოში დღეში ერთხელ მაინც ჩამოვიდეს. მისი ოჯახიც დასაბამიდან ამ კორპუსის ბინადარია: “დიდი ხანია, მტკივა ფეხები და ვაგონებების გარეშე ვერ დავდივარ. ენოში ჩამოსასვლელად მოვაჯირებს სიმწრით მო-

უსამდისიც გახდა. უდნობის გამო ლიფტი აღარ ფუნქციონირებდა, ხოლო როცა წლების შემდეგ ელექტროენერჯის მიწოდება ჩვენს ქალაქს დაუბალანდა, გამარცხული ლიფტის აღდგენა ვეღარ მიხერხდა.

ადგილობრივებმა რამდენიმე ხელისუფლებას საშუალოდ რამდენჯერმე მიმართეს, მაგრამ 9 სართულიანს ლიფტის პრობლემა არ მოეხსნა. ამბობენ, რომ დაპირებას არც მოქმედი და არც ხელისუფლებებში მოსვლის მოსურნენი გაურბოდნენ. პირიქით, წინასწარჩვენო პერიოდში ოპოზიციური პარტიების სამოქმედო პროგრამაში 9 სართულიანი კორპუსის ლიფტის აღდგენის საკითხი ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი იყო.

მოდიოდნენ სიტუაციაში გასარკვევად, ამოწმებდნენ, მაგრამ არ მოხერხდა მთავარი ლიფტის აღდგენა. მე თუ მეითხათ, აღარ ღირს ამ კორპუსში ცხოვრება, მაგრამ სად წავიდეთ. 40 წელიწადია აქ ვცხოვრობ, სანამ შევიძლებ, ვივლი მე-7 სართულზე. რომ ვეღარ შევძლებ, დაჯვადები სახლში ბევრი ჩემი მჭობელივით. კარგს არავის ვუკარგავთ: სახურავი გაუკეთეთ. ამაში მოგვეხმარა მთავრობა, წყლისა და კანალიზაციის სისტემაც ცოტა ცოტა მოვაგვარეთ, შენობის ერთი მხარე ძალიან ცუდ მდგომარეობაში იყო, წვიმის წყალი შედიოდა ოთახებში. გაილესა, მაგრამ უხარისხოდ. შენობის მეორე მხარეს რომ შეხედოთ, საოცარი სიტუაციაა, ცეკვა ბათქაში, იმ მხარეზე გა-

მუელის სათქმელს აგრძელებს მაულინა თავაძე. ქალბატონის თქმით, ძნელია ორი მოზარდის მთელი დღე მე-7 სართულზე გაჩერება. მათთვის განსაკუთრებით აუტანელი ზაფხულის დღეებია. მოზარდებს უჭირთ დაკეტულ სივრცეში ყოფნა: “ერთხელ თუ ჩამოვიყვანე ბავშვები ენოში, მეორეზე ლაპარაკი ზედმეტია. ყოველწლიურად ვწერთ განცხადებებს, ხელისუფლებას ამ განაფხულზეც მივმართეთ. გამგებობაში წერილი დავტოვეთ, მაგრამ არც თანხმობით და არც უარით არავინ გამოჩენილა. პასუხის ღირსიც კი არ გავგზავდეს”.

შევიანარ სტურუას ოჯახი პირველ სართულზე ბინადრობს. სხვებთან შედარებით იგი უკეთეს სიტუაციაშია, რადგან ბინაში შესასვლელად კიბის ბევრი საფეხურის ავლა არ უწევს. სხვებისაგან განსხვავებით დღეში რამდენჯერმე შეუძლია უპრობლემოდ გამოვიდეს ენოში, თუმცა ძალიან მტკივნეულად განიცდის იმას, რომ 40 წლის წინ დაახლოებულ, ზედა სართულების მჭობლებთან ოჯახებში სტუმრობას ვეღარ ახერხებს: “ამ კორპუსში 1975 წელს მოგვეცა ბინა. 54 ოჯახი ვიყავით. მაშინ ვეღარ ვიყავით, ლიფტი მუშაობდა. ახლა აღარც ლიფტი მუშაობს და განადგურებულია შენობა. შეხედეთ, რას ჰყავს კედლები. პატრონი

დავითი ნავის უხნა, გადავიხივოთ გადასახადს

6060 ნაბიჯი

“კომუნისტების დროს ჩვენს ქუჩაზე ნავის საპეციალური მანქანა დადიოდა. დილით ადრე მისი სიგნალი გვაფხიზლებდა, ეზოებიდან გამოგვეკონდა საყოფაცხოვრებო ნარჩენები. ჩვენც კმაყოფილები ვიყავით და არც ქუჩა ნავიანდებოდა”. – გვიამბობს სამტრედიელი კობა ფოცხვერიძე.

ნიკო ნიკოლაძის ქუჩაზე მსგავსი რამ კიდევ ბევრ მოსახლეს ახსოვს და გული სწყდება, რომ ეს მომსახურება 21-ე საუკუნეში ფუფუნებად აქვთ გადაქცეული. იმდენი შეგნება კი გააჩნიათ, მოასფალტებული ქუჩა ეზოებიდან გამოტანილი ნავით არ დააბინებოთ, თუმცა ბატონ კობას უახლოესი წარსულიდან ახსოვს, მჭობლებს შორის რამდენი უსამოვნება მოჰყოლია ქუჩაში გვიან ღამით დაყრილი საყოფაცხოვრებო ნარჩენის დილით აღმოჩენას: “იყო ოჯახები, რომლებსაც არ შეეძლოთ შორს წაღება და ნავებს ხან სად ჰყრიდნენ, ხან სად. არც ახლა ვართ უკეთეს მდგომარეობაში. ჩვენს ქუჩაში რამდენიმე ხანშიშესული ისეთი ადამიანი ცხოვრობს, დღესაც რომ უჭირთ ნა-

გვის ბუნებრივი ნახევარი კილომეტრის გავლა. ზოგს მანქანით გააქვს ნავები, ზოგს – ე. წ. კაკუკებით. უახლოესი ბუნებრივი ჰავაგადაცემის ქუჩაზე, ჩვენგან დაახლოებით 500 მეტრის მოშორებით დგას.

ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებამდე რომ იყვნენ მოსულები, დაგვიპირდნენ, ნიკო ნიკოლაძის ქუჩაზე ნავის ორ ურნას დავიდგამით”. – “სამტრედიის მაცნესთან” საუბარს აგრძელებს კობა ფოცხვერიძე.

მოსახლეობის თქმით, დაპირება დაპირებდად და მოთხოვნა განუხორციელებელი დარჩა.

80 წლის ანზორ სოხაძეს 6 სულიანი ოჯახი აქვს. ნიკოლაძის ქუჩაზე მოსიარულე ნავის მანქანა მასაც კარგად ახსოვს. იფრინებს რამდენიმე ათეული წლის განმავლობაში ენოდან საკუთარი ზურგი რომ გაქონდა ნავები. ამჯერად მის შვილს მსუბუქი ავტომანქანით გააქვს: “სანამდე შემიძლო, მე მიმქონდა ნავები. ახლა აღარ შემიძლია და ის საქმე ვაქვს გადავებარე. როდემდე უნდა ვიყო ასე. არ მინდა, ჩვენი ხვედრი შვილიშვილებმაც გაიზიარონ. რომელ საუკუნეში ვცხოვრობთ, ქალაქის ერთ-ერთ ცენტრალურ ქუჩაზე ნავის მანქანა რომ არ შემოდის? ვიხდით გადასახადს, ყველა ოჯახს შეეძლო ესარგებლა ამ მომსახურებით და ახლა რატომ არ არის შესაძლებელი, ნიკო ნიკოლაძის ქუჩაზე ნავის ურნა დაიდგას და მანქანა შემოვიდეს”.

ნიკო ნიკოლაძის ქუჩის დასაწყისში ქალაქის მე-2 საჯარო სკოლა მდებარეობს. ადგილობრივ მოსახლეობას გაუმართლებლად მიანია, სასწავლო დაწესებულების სიახლოვეს ნავის ურნის არარსებობა. “საჭირო თუ არა აუცილებელია, ჩვენი ქუჩის თვისა და ბოლოში ნავის ურნები დაიდგას. მოსახლეობა რომ არაფერად ჩავგავიდეთ, სკოლას მა-

იც უნდა გაუწიონ ანგარიში. პირადად ჩვენს ოჯახში ორი ქალბატონი ვცხოვრობთ: მე და დედა. ვერავის დავაჯვლებ, ჩემი სახლის ნავები გადავაროს. ამიტომ როცა ქალაქში მიწვევს გასვლა, კარგად ჩაცმული რომ მივდივარ, ორივე ხელით მიმაქვს ნავის პარკები. ასე როდემდე შეიძლება, გაგრძელდეს. მიერეულ ტერიტორიაზე რომ ვცხოვრობდეთ, იქ არ უნდა ვვადგეთ ხელისუფლებას ასე უყურადღებოდ. ვთხოვთ, ვისაც ეს ეკუთვნის, მოგვივაროს პრობლემა”. – მჭობლების საერთო გასაჭირი ასე ჩამოაყალიბა საკუთარი ენოს წინ გამოსულმა მერი კლარჯიციანი.

ნიკო ნიკოლაძის ქუჩაზე დასუფთავების მანქანის მოძრაობა არ ახსოვს მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილეს, დავით ბაზტაძეს. კომუნალური გაერთი-

ანების ყოფილი უფროსი კომუნისტების დროს სკოლაში დადიოდა და ამდენად, ინფორმაციასაც ვერ ფლობს. რაც შეეხება დღევანდელ სიტუაციას, ნიკო ნიკოლაძის ქუჩაზე ნავის ურნების დადგმა ამ ეტაპზე რეალურად არ მიანია: “ქალაქის ტერიტორიაზე დასუფთავების მომსახურება რომ გავზარდოთ და დამატებით ურნები მოვიკეთო, ამის საშუალება არ არის. უამრავი მომენტია გასათვალისწინებელი: პირველ რიგში, მატერიული-ტექნიკური ბაზა გასაფართოებელი. საჭიროა ტრანსპორტის შეძენა, მუშაველის დამატება, სამტრედიის მუნიციპალიტეტის გამგებლთან გარკვეული მუშაობა და კონსულტაციები მიმდინარეობს, რათა მომავალში ქალაქის რამდენიმე უბანში დასუფთავების მომსახურების ზონა გაიზარდოს”.

25 წელი ბერობიდან, 20 წელი მღვდელმთავრობიდან

6060 ნაბიჯი

25 წელი შესრულდა ხონი-სამტრედიის ეპარქიის მმართველის, მეუფე საბას ბერად აღკვეციდან. საფარის მონასტერში 25 წლის წინ, 14 ივნისს ბერად აღკვეცეს მონაწილე ზაზა გიგიბერია და უწოდეს სახელად საბა, საბა განწმენდილის პატივსაცემად, რომლის სახელობისაც გახლავთ საფარის სამონასტრო ლავრა.

25 წელი თავისთავად ძალიან დიდი თარიღია, თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ მეუფე საბა 28 სექტემბერს 50

უფეა, მიტროპოლიტი სერგი ჩეკურიძე იყო.

იქიდან დაიწყო ყველაფერი. საფარის მონასტრის წინამძღვრის საუბრებმა რწმენის შესახებ ზაზა გიგიბერიას მომავალზე საბოლოო გავლენა იქონია. წინამძღვარი რწმენასთან ერთად საქართველოს მსახურებასა და იმაზე საუბრობდა, თუ რა იყო უკეთესი და ახალგაზრდებს საით უნდა აეღოთ გეზი.

როგორც მეუფე საბა ბრძანებს, მან მამა სერგის ქადაგებებიდან, საუბრებიდან ის დასვენა გამოიტანა, რომ ახალგაზრდა კაცს, პირადად მას უფლის გზა

წლის გახდება, ხოლო აქედან 25 წელი მას ბერობაში აქვს გატარებული.

ბერად კურთხევა მისი სტუდენტობის წლებს დაემთხვა. 24 წლის ზაზა გიგიბერია შრომით სემეტრზე საფარაში მოხვდა. იგი პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში, საამშენებლო ფაკულტეტზე სწავლობდა. 1987 წელს შრომით სემეტრზე გამგზავრებულ სტუდენტებს საფარის მონასტერში დახვდათ წინამძღვარი, რომელიც დღეს ნეკრესის ეპარქიის მე-

უნდა აერჩია, თუ სურდა, თავის ქვეყანას დახმარებოდა.

ოჯახიდან მას საკმაოდ დიდი წინააღმდეგობა შეხვდა. არაერთ ელოდა მე-4 კურსზე მყოფი ახალგაზრდა კაცის ასეთ გადაწყვეტილებას. გიგიბერიების ოჯახში მისი სახით, უფროსი დების, ორი ქალიშვილის შემდეგ, მესამე, ნანატრი ვაჟი იყო.

დაიფიქრა, არ გადაუხვია ამ გზიდან და მიიღო კიდევ ლოცვა-კურთხევა მშო-

ბლებიდან. შედგა ბერად და გაჰყვა უფლისკენ მიმავალ გზას.

რამდენიმე წელი საფარაში მოღვაწეობდა. შემდეგ ტიმოთეს უბნის მონასტრის წინამძღვრად იქნა გადაყვანილი. იქ მისი საქმიანობა ნახა და შეაფასა საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა და 1996 წელს, როდესაც გადაწყდა ეპარქიების რაოდენობის გაზრდა, მათ შორის ხონისა და სამტრედიის ეპარქიის ცალკე გამოყოფა და აღდგენა, მისი ეპისკოპოსად გამორჩეული იქნა უკვე არქიმანდრიტი საბა. იგი 1996 წლის 3 ნოემბერს ეპისკოპოსად აკურთხეს. მეუფე საბა ამ დღიდან ჩაუდგა უძველეს ეპარქიას სათავეში.

3 ნოემბერს 20 წელი შესრულდება, რაც მაღალყოვლადუსამღვდელოესი ჩვენი ეპარქიის მმართველია. 30 წლის იყო, როცა მეუფე საბამ ხონი-სამტრედიის ეპარქიის მმართველობა თავის ხელში აიღო, სულ 6-7 მოქმედი ეკლესია დახვდა და ამდენივე მღვდელმსახური. დღეს კი, დაახლოებით, 10-ჯერ არის, როგორც ერთის, ასევე მეორეს რაოდენობა გაზრდილი. არაერთ დავობს, მეუფე საბას წვლილი ამაში ძალიან დიდია.

ნიშანდობლივია, რომ ამ დღეს, როგორც თავად აღნიშნავს, შემთხვევით დაემთხვა დღის დაბადების დღე. მან მხოლოდ რამდენიმე წლის შემდეგ გაიანხრა, რომ 14 ივნისს დღის დაბადების

დღეს მოხდა მისი ბერად აღკვეცა.

2016 წლის 14 ივნისს სამტრედიის, წმინდა დავით აღმაშენებლის სახელობის საკათედრო ტაძარში წირვას ესწრებოდა მეუფე საბას დედა, რომელიც იმ დღეს 79 წლის გახდა.

ეპისკოპოსმა ქადაგებისას ბრძანა, რომ მას გადაწყვეტილი ჰქონდა, ბერად აღკვეციდან 25 წლისთავისადმი მიძღვნილი წირვა ჩაეტარებინა: “უფრო მეტად ჩემს დედას დავაძლავებ მსახურებას ვუძღვნი დღის დაბადების დღეს, რადგან უსახვროდ მაღლიერი ვარ მისი. თუ კი რაიმე კარგი გამაჩნდა და ის ვარ, ვინც გამოვედი, არის დედაჩემის და მამაჩემის დამსახურება”.

იაგაყა “გაიღიხინოს სიაგაყავ”

ლიპიან გაბრიელა

უძველესი ისტორიული წყაროები მეტყველებენ, რომ ადამიანმა ასწლეულების წინ იცოდა კბილების მკურნალობა, რაც შეეხება ძველ ელინებსა და ინდიელებს, ბირის ღრუში ვარდისა და სურნელოვანი მცენარეების ნაყენს იფლებდნენ, რათა მოსაუბრეთათვის ერთგვარი სიამოვნება მიენიჭებინათ კარგი სურნელით.

ვის არ გამოუცდია კბილის ტკივილი და სტომატოლოგთან მისვლის შიში. რამდენიმე ხნით მაინც გადადგება ექიმთან ვიზიტისა და მერე სინანულიც ხომ ჩვეულებრივი მოვლენაა.

ამჯერად კი, ამჯერად ჩვენი სტუმრობის მიზანი შპს “ბაბორა ბუაძის სახელობის სამტრედიის სტომატოლოგიური პოლიკლინიკის” დირექტორთან, ქალბატონ ქეთევან კახიანიანს სულ სხვაა და არა პაციენტის მორიგი ვიზიტი ექიმთან.

და მაინც, რაშია საქმე “გვსურს გამოვხატოთ ჩვენი ღრმა პატივისცემა თქვენს ნაყოფიერი შრომის მიმართ და მადლობა გადაგიხადოთ საქართველოს ჯანდაცვის განვითარებაში შეტანილი წვლილისათვის.

სამედიცინო მომსახურების ხარისხიანად გაწევაში თქვენმა საწარმომ მიაღწია მაღალ შეფასებას და დაიმსახურა საპატიო წოდება “მედიცინის სიამაყე”, რაც თქვენს კო-

ნკურენტუნარიანობაზე, საიმედოობაზე და პერსპექტიულობაზე მეტყველებს”...

ეს შეტყობინება ამ დღეებში მიიღო შპს “ბაბორა ბუაძის სახელობის სამტრედიის სტომატოლოგიური პოლიკლინიკის” დირექტორმა ქეთევან კახიანიანმა. წერილს ხელს ნაციონალური ბიზნეს-რეიტინგების კავშირის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარე, ქალბატონი მკაე კუტუბიძე აწერს.

10 ივნისი, დღის 10 საათი. სტომატოლოგიურ პოლიკლინიკას ვეწვიეთ. ბაბორა ბუაძის ბიუსტი “შემოგვეგება “მაღალ კვარცხლბეკზე დამაგრებული, საოცარი სისუფთავე, მზრუნველი ხელი ამწნევია ყოველ კუთხე-კუნჭულს. გრძელ ღერ-

ეფანში ძელსკამზე ისხდნენ მედიკოსები და პაციენტებს ელოდნენ.

მასპინძელმა, სათნო ქალბატონმა, პოლიკლინიკის დირექტორმა ქეთევან კახიანიანმა კაბინეტში მიგვიპატიჟა და საქმიანი საუბარიც შედგა.

– ის გარემოება, რომ ჩვენი საწარმო პრესტიჟულ ადგილზე გამოვიდა საქართველოს საწარმოთა შორის რეიტინგში – ოქრო, ხოლო იმერეთის საწარმოთა შორის მეორე ადგილზე რეიტინგში ოქრო, ბუერის მიქმელაა. ეს არა მარტო ერთის ან ორის, პოლიკლინიკის თითოეული თანამშრომლის დაუღალავი შრომისა და გარჯის შედეგია, გულოცავ ჩემს კოლეგებს ამ წარმატებას, მადლობა თქვენ ყურადღებისათვის”.

– განუცხადა სამტრედიის მაცნეს ქეთევან კახიანიანმა. თანამშრომელთაგან ვინმეს გამორჩევა დირექტორს გაუჭირდა. ყველაფერი თავიანთი საქმის ჩინებული მცოდნეები არიანო, გვითხრა.

ღვაწლმოსილი ექიმები: დალი ფახურიძე, ნელი კალაძე, რუსუდან გუშუაძე, მირანდა გოგოძე, ახალგაზრდა ექიმები: ნინო გრიგოლია, ნინო კოხრეიძე, თინათინ ქიშმარაიძე-ილი, ნინო ხარებავა და სხვები მაქსიმალურად არიან მობილიზებული, რათა კვალიფიციური მომსახურება გაუწიონ პაციენტებს. პოლი-

კლინიკის დირექტორმა არც ის ადამიანები, კოლეგები დაივიწყა ათეული წლები ფიზიკურად რომ იდგნენ სამტრედიელთა ჯანმრთელობის დაცვის სადარაჯოზე, ამჟამად კი ხანდაზმულობის წლებს ოჯახურ, მეურთრო გარემოში ატარებენ და დიდი

მადლობა უძღვნა ამაგდარ ქალბატონებს: ლია შენგელიას, ნანა აბრამიას და რუსუდან შენგელიას.

ორიოდე სიტყვა პოლიკლინიკის დირექტორსაც გვინდა ვთქვათ.

1973 წლიდან პრაქტიკოსი ექიმი ქალბატონი ქეთევან კახიანიან. 17 წელი კი დირექტორის ამბლუაშია, მისი თქმით, პოლიკლინიკა თვითდაფინანსებაზე, მოქმედებს შიდა სტანდარტით, თუმცა, საყოველთაო ფონის გათვალისწინებით, რიგი (ადამიანური პოზიციებიდან გამომდინარე)

შედავათებიც მოქმედებს, დირექტორმა.

სამღურავე არავის მიმართ უთქვამს ქეთევან კახიანიანს, თუმცა მოკრძალებულმა ქალბატონმა მოკრძალებითვე გვითხრა, შენობას ბრტყელი გადახურვა აქვს და ორ კაბინეტში წყალი ჩამოდის ძლიერი წვიმის დროს.

“როგორც მოგეხსენებათ, ჩვენი პოლიკლინიკა ქალბატონი ბაბორა ბუაძის სახელობისაა, ბედნიერად მივიჩნევთ თავს, ქალბატონ ბაბორასთან რომ მომიწია მუშაობა, შესანიშნავი მკურნალი, ადამიანი, მეგობარი, ორგანიზატორი იყო, ქალი, რომელმაც ერთი კაბინეტიდან შექმნა პოლიკლინიკა. ქალბატონი ბაბორას ოჯახის ფინანსური მხარდაჭერით შეკეთით სწორედ პოლიკლინიკაში რემონტის ჩატარება, დაუვიწყარია ქალბატონი ბაბორას ამაგი პოლიკლინიკის წინაშე”. – დასძინა ქეთევან კახიანიანმა.

მაღე პოლიკლინიკა აღიარების დარ, შესაბამის ჯილდოსაც მიიღებს, რაც კიდევ უფრო გაზრდის სამედიცინო პერსონალის მოტივაციას, ახალი მიღწევების საწინდარი იქნება ყოველივე უძველესად.

წარმატებებს ვუსურვებთ სამომავლოდ “მედიცინის სიამაყის” ტიტულთან პოლიკლინიკას, აქ დასაქმებულ, საკუთარ პროფესიაზე უსაზღვროდ შეყვარებულ ადამიანებს, დიდხანს ეიმედებოდეთ თითოეული მათგანი სამტრედიელებს და არა მარტო მათ.

ახალი სახლი და მშენებელი მოქალაქეებისთვის

ნათია ნაცვლიძე

იძულებითი კურორტი – ასე მოიხსენიებენ ჩვენს კოლეგას, “ხაშურის მოამბის” დირექტორს, გოგი გოგალაძემ საბოლოო კლიმატური კურორტი ხაშურის მუნიციპალიტეტში – სურამში. ლეგენდებით მოცულია მისი წარმოშობის ისტორია. იგი შეგვიძლია შევხვედეთ სურამს და რამის უკავშირდება. სურამი ანტიკური ხანის ქართლის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ქალაქი წარმოადგენდა, რომელზეც გადიოდა აღმოსავლეთიდან დასავლეთისკენ მიმავალი მნიშვნელოვანი სავაჭრო-საქარავნო გზა ინდოეთიდან ფაზისადამდე.

სახელმწიფო თანადაფინანსებით ფარავს. ბაიანთხევის საოჯახო სასტუმროების გასწვრივ უამრავი, პატარების თვალისა და გულის დამაბნელებელი ატრაქციონია. ფასები 50 თეთრიდან იწყება, ბაიანთხევს მამა-შვილ დავით და მუხრან ჩხეიძეების მშვენიერი ცხენებიც ემსახურებიან. თქვენი პატარები თეთრ “პეპელასა” და შავ “კუკლახეც” შემოჯდებიან 2 ლარის საფასურად და გაისეირნებენ. 2 ლარი ღირს კვადროციკლით გასეირნებაც. ბატუტზე ხტომა 1 ლარია. ერთი სიტყვით, მშობლების ჯიბეზე ჰკიდია მათი გართობის მთელი კვინტესენცია. ასევე პრესტიჟული უბანია ზინდისიც, სადაც ფასები მაღალია. ქალაქის ცენტრში წველი ცხენის “ფაეტონიც” გელოდებიან, მხარული მეტლე მუსიკალური რიტმებით 5 ლარად ჩაგატარებთ რუსთაველის ქუჩას. ამავე ქუჩაზე მდებარე ღია დასასვენებელი პარკი ატრაქციონთა მთელ ფეიერვერკს სთავაზობს პატარებს. ამ ქუჩისა და მერაბ კოსტავას ქუჩის კვეთაზე ტაქსები კლიენტს

ამაოდ ელიან... იმედოვნებენ მძღოლები, რომ ივნისის 15-დან საკურორტო სეზონი ეშვში შევა და მათაც საქმე გაუზრდებთ. მერაბ კოსტავას ქუჩაზე დატრიალებული ნახუქის სურნელი, ელისო სამხარაძის ოჯახშიც მიგიყვანთ, სადაც თონიდან სულ ახლახან ამოყრილ დედას პურსაც გთავაზობთ გულბობილი მასპინძელი. ამ ქუჩას, როგორც ერთ-ერთ ცენტრალურ ქუჩას, დღლაუთენია აღვიძებენ აიპი ხაშურსერვისში დასაქმებული ქალბატონები. ჩვენ აქ ქალბატონი ციცო ღურგლიძე გავიცანით, რომელიც უახლესი ისტორიის ავადმყოფობამ ქარელის რაიონის სოფელ ავნივიდან 2008 წლის აგვისტოში ჯერ დედაქალაქში გახიზნა, შემდეგ კი სამუდამო საცხოვრისად სურამი არჩევს. ქალბატონი ციცო წვიმასა თუ ღარში გვის ქალაქის ქუჩებს და თავისი მშობლიური სოფლის სევდას თან აქსოვს.

მბათი დაეძგება წმინდა გიორგის სახელობის ტაძარს, რომლის მშენებლობაც ქეთევან სამხარაძემ შეიღობა ადგილობრივი გარდაცვალების შემდეგ დაიწყო. აქვე გავიცანით ჩვენი კოლეგა, გოგი გოგალაძე, შესანიშნავი ოჯახის შვილად და პიროვნებად გაგაცნეს იგი. ბატონ გოგის ადგილობრივი გაზეთის შესახებ ვესაუბრებით. 2 წელია, რაც იგი “ხაშურის მოამბის” დირექტორია, მანამდე დირექტორის მოადგილე იყო, ის პროფესიით ჟურნალისტი, გაზეთმა “სამტრედიის მაცნეს” მსგავსად, პოლიტიკური რეჟიმების ცვლილების კვალდაკვალ, მრავალჯერ გამოიცვალა სახელი. 1932 წელს დაარსებულ გაზეთს ერქვა “სტალინი” “გამარჯვების გზა”, “ალიონი”, “ხაშურის მაცნე”. ამჯერად “ხაშურის მოამბის” სახელწოდებით ყოველ ორშაბათს 6 გვერდიანი გაზეთი ხაშურის მუნიციპალიტეტის ავ-კარგს უყვება ადგილობრივ მკითხველს.

გოგი გოგალაძე 1983 წლიდან ამ გაზეთის თანამშრომელია, 33 წლიანი ჟურნალისტური სტაჟის მქონე პროფესიონალს ვკითხეთ, როგორ ახერხებენ ამ გაზეთის ჟურნალისტები გაზეთში, რომელსაც სახელმწიფო აფინანსებს, “ჟურნალისტური ობიექტურობის დაცვას? ვცდილობთ და ვახერხებთ მეტ-ნაკლებად”. – გვაასუსობს ჩვენი რესპონდენტი. ბატონი გოგი სურამის კულტურული წარსულის შესახებ სიამაყით გვესაუბრება და დანაებით ამბობს, რომ სურამს ერთი მსხვილი ინვესტიცია სჭირდება, რაც მას ბავშვთა ქალაქად აქცევს. მშობლებს უნდათ თუ არა, შვილების ჯანმრთელობის პრობლემების გამო, იძულებულნი არიან, ისინი სურამში დაასვენონ. მხოლოდ ზაფხულში ჩქეფს ცხოვრება სურამში, თორემ წელიწადის დანარჩენ დროს აქ ჩვეულებრივი, პროვინციალური ცხოვრება გრძელდება.

“ეს უდიდესი კულტურის ქალაქია, ძველი კოლხეთის სამეფოში აღმოსავლეთით ბოლო ჩამოკეტი ქალაქი იყო სურამი, მეცნიერები დღესდღეობით კამათობენ, მასში ზესტაფონის სურები იგულისხმება თუ სურამი. ვფიქრობ, სწორედ სურამი იყო. მის უძველეს წარმოშობას ადასტურებს ისიც, რომ ებრაელები აქ უძველესი ეპოქიდან ცხოვრობენ. მათი ცხოვრების წესი იყო კომერცია. ირჩევდნენ ადგილებს, რომლებიც ამ თვალსაზრისით გამოადგებოდათ. სურამის ციხის გარშემო კულტურული ფენა მთლიანად შეუსწავლელია, ახლახან, ერთი მეტრის სიღ-

რმეზე, ბრინჯაოს შუბის ბუნცი და გატეხილი ხმალი იპოვეს. ის ხაშურის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმს გადაეცა. ამ ნივთებს მოსახლეობა ადვილად პოულობს. მე-12 საუკუნის ძველი აღმოჩნდა სამების პატარა ეკლესია, მას ღვთაების ეკლესიასაც ეძახიან. ამჟამად ჩვენთან 17 მოქმედი ეკლესიაა”. – სიამაყით გვეუბნება ბატონი გოგი.

ებრაელები უკვე კარგა ხანია, სურამში აღარ ცხოვრობენ. გასული საუკუნის 70-იან წლებში მათ აქაურობა მასიურად დატოვეს, გვითხრეს აქა-

ურებმა. თუმცა, მრავლადაა ებრაელების ნაცხოვრები წითელი აგურის სახლები, ხალხში კომუნისტური დროის ნოსტალგიას იწყებს დღეში ერთხელ შესრულებული სურამ-თბილისის რეისი. სურამი-ხაშური დღეში 6 რეისს ასრულებდა. რკინიგზის სადგურის მიმდებარე მცხოვრებნი სწუხან, რომ მრავალი წელია, აქ მატარებელი არ გამოჩნდებოდა. სწუხან გაუქმებული ტრავმატოლოგიური საავადმყოფოს გამოც. ძველ სიყვითელზე ბევრს საუბრობენ დიასახლისები, რომლებიც საკუთარ ოჯახებში არიან იმ სხვა ქალბატონებისაგან განსხვავებით, თურქი, იტალიელი თუ ბერძენი ბებია-ბაბუების მომვლელებად რომ აქცია ცხოვრებამ. აქაურთაგან ხშირად გაიგონებთ, ერთადერთი, რაც მუშაობს, ფსიქიატრიული საავადმყოფოა.

აფერი საუკეთესო იყო. განსაკუთრებულად უნდა ითქვას ამ პატარების მიერ შესრულებული ცეკვების ხარისხზე, რაც პედაგოგის, ლულა გელაშვილის დამსახურებაა.

დიდ დროს ატარებენ ახალგაზრდები რკინიგზის სადგურის მიმდებარე დასვენების პარკში, აქვე მდებარე ხელოვნურსაფარიანი სტადიონი ბავშვების შეკრების საუკეთესო ადგილია. ამ პარკში ჩვენი ყურადღება მიიპყრო ასაკოვანმა ქალბატონმა თინო ბავშვთა ივო ლანჩხუთელი ქალბატონი თამარ ჩემიაა, რომელიც თავის მძიმე, ტკივილიანი ისტორიას აცრემლებული გვიყვება. მისი მშვენიერი ქალიშვილი, ახალგაზრდა, ნიჭიერი, ხელოვნებათმცოდნეობის დოქტორი, მარიკა ჩემია სწორედ ქორწინების დღეს გარდაიცვალა, უბრალოდ, დაიძინა და ვეღარ გაიღვიძა. დიდხანს ეძებდა და არჩევდა თურმე რესტორანს საქორწინოდ. მხოლოდ “სერაფიტა” ისურვა, სიმბოლურია, რომ ქართლის მეფის, ფარსმან პიტიანისის, ზეივანის ასული სურაფიტა 21 წლისა გარდაიცვალა. მგლოვიარე დედას 1 წლის შემდეგ შეიღმა სიზმარში აუწყა, რომ “ბავშვებით დაეხმარებოდ”. მორწმუნე, განათლებულ ქალბატონს, არც ერთი წუთი არ უფიქრია, 4 სოციალურად დაუცველი პატარა აიყვანა

და განსაცდელის დაძლევაში მას ახლა ტარიელ, ეთუნა, მამუკა და ირაკლი ენდელაძეები ეხმარებიან. ქალბატონი თამარი ამბობს, რომ ბავშვების დედ-მამა ძალიან კმაყოფილნი არიან. ბავშვებიც თავს ძალიან კარგად გრძობენ მასთან. უფალი მას აძლევს ძალას, ზილის ეს მძიმე ტვირთი. “ვიდრე შევძლებ, ამით მოვლავი დავიხარჯები, როცა აქაურმა მასპინძელმა გაიგო ჩვენი ისტორია, ბინის ფასი დაგვიელო, ზამთარში კი დაგვაპატარა, სრულიად უსასყიდლოდ გვესტუმრეთ”. – გვითხრა ქალბატონმა თამარმა.

კვირაცხოვლის ტაძარი ერთ-ერთი უმშვენიერესია სურამში, საიდანაც დეითური მაღლი ფენინება საქრისტიანოს. წმინდა გიორგის ტაძარი, ამაღლების ეკლესია, იტრიის მონასტერი, ჩუმათელეთის წმინდა გიორგის ეკლესია, ღვთაების ეკლესია, ღვთისმშობლის ეკლესია, წმინდა მარინეს ეკლესია, წმინდა ბარბარეს ეკლესია და სურამშივე ებრაული სალოცავი სურამის სინაგოგა. ვახუშტის თქმით, “არს ქალაქი სურამი და ამას შინა მკვიდრობენ მართმადიდებელი ქართველნი, სომეხნი, ურიანი 200 კომლი”.

ბის წინ გრძელვადიანი კრედიტის წყალობით ააშენ-დაამშვეს და 2 წელიწადში ბანკის ვალსაც დაფარავს. წლებულს მის სასტუმროში მდიდარ უცხოელებთან ერთად ზესტაფონის ფრონტმენადნობა ქარხნის მშრომელთა ოჯახის წევრებიც ისვენებენ. მათ გვითხრეს, რომ ამ სასტუმროში იდეალური კვებაა. მათი 10 დღიანი სავაჭროის საფასურში დამსვენებლის შენატანი დღიური თანხა 9 ლარია. დანარჩენს კი

6064 ნაწილაკები

ჩვენ და "ვეფხისტყაოსანი"

“შოთა რუსთაველი იგივე საქართველო და საქართველო იგივე “ვეფხისტყაოსანი”. ასე რომ არ იყოს, ქართველებს ხომ ასეთი სიყვარულიც არ ექნებოდათ შოთასი” – ვაჟა-ფშაველას ამ სიტყვების გამოხატულება იყო ქართული ენისა ლიტერატურის კათედრის თავმჯდომარის, ხათუნა გაბედავას მიერ 9 ივნისს ჩატარებული ღონისძიებაც “ჩვენ და ვეფხისტყაოსანი”, რათა ახალგაზრდა თაობისთვის უფრო ახლოდგინებული გაეხადებინათ მსოფლიო ღონის ხელოვნების შემოქმედება.

ხათუნა გაბედავა, ქართული ენისა და ლიტერატურის კათედრის თავმჯდომარე: “მოგესხნებათ, რომ 2016 წელი იუნესკოს მიერ გამოცხადდა შოთა რუსთაველის წლად, რუსთაველის დაბადების 850 წლისთავის გამო.

სამტრედიის № 11 საჯარო სკოლა, ქალ-

მთავრდება.

ღონისძიების მსვლელობისას აღინიშნა, რომ “ვეფხისტყაოსანს” ქართველი კაცო მთელი სიცოცხლის მანძილზე სწავლობს, მაგრამ სკოლის მერხიდან გაყოლილი ცოდნა ვეღვანე მყარია. ამიტომ X² კლასის მოსწავლეებმა “ვეფხისტყაოსანს” სრული შესწავლის დროს

საკვიროდ ჩათვალეს, რომ ასეთი განძის მფლობელი ერთი ვაღდებულია, სწავლობდეს და იკვლევდეს ამ დიდებულ ნაწარმოებს და გადაწყვიტეს შეექმნათ წიგნი “ჩვენ და ვეფხისტყაოსანი” (ვეფხისტყაოსანის პოემისა და მისი ავტორის შესახებ). კვლევის ობიექტი იყო თვით პოემის ავტორის ბიოგრაფია, პოემის ხელნაწერები, გამოცემები, რუსთაველის

ბატონ ლენა ხაჯალას ხელმძღვანელობით, ყოველთვის აქტიურად ერთვება არაერთი ღონისძიების განხორციელებაში და ამით თავისი წვლილი შეაქვს სასკოლო ვიქტორინების, კონფერენციების ჩატარების, თეატრალიზებული თუ მუსიკალური კუთხის წარმოჩენით ღირსეული მამულიშვილების ღვაწლის დაფასების საქმეში”.

პოემის სათავეები და კიდევ ვინ მოსთვლის, რამდენი რამ... ღონისძიების ჩატარების იდეაც აქედან გაჩნდა. წიგნის პრეზენტაცია ღონისძიების მსვლელობისას მიმდინარეობდა.

ძირითადი წარმართავი ძალა X² კლასის მოსწავლეები იყვნენ, თუმცა აქტიურად მონაწილეობდნენ IV-X კლასების მოსწავლეები.

განსაკუთრებული ესთეტიკური სიამოვნება მიიღო მასწავლებელმა “ვეფხისტყაოსანს” რამდენიმე ეპიზოდის ინსცენირებით, დეკორაციით (დეკორატორი ნ. მიქელაძე), ოსტატურად მორგებული სამოსით.

აღსანიშნავია ისიც, რომ დეკორაციებთან ერთად სცენას ამშვენებდა მარიამ სამსეიშვილის (X² კლასი) ნახატი “ქაჯეთის ციხე” და თამუნა სანებლიძის (X² კლასი) პოემის ეპიზოდების ილუსტრაციები.

პოემის ძირითადი სიუჟეტის თხრობისას (მთხრობელები ე. ბოხუა და ე. კიწმარიშვილი) ერთმანეთს ენაცვლებოდნენ ტარიელი (გ. გოგია) და ნესტანი (ნ. თვალიაშვილი), ავთანდილი (გ. იობაძე) და თინათინი (ს. კობრეიძე), ფრიდონი (ვ. ნადირაძე), ვაჭტმანი (ე. ჩაჩუა) და ასმათი (ს. გოგიშვილი).

თამარ მეფისა და შოთა რუსთაველის როლები ოსტატურად მოირგეს მარიამ ბარბაქაძემ (X² კლასი) და გიორგი რაშმაძემ (VIII² კლასი). თამარს გვერდს უმშვენებდნენ სეფექალები.

თავისებური კითხვის მანერით მოხილვა მსმენელი IV კლასელმა ზურაბ ფოცხვერიამ.

ღონისძიებას მუსიკალურად აფორმებდა პედაგოგი ელისო რობაქიძე. მოსწავლეებმა მძაღლდონე შეასრულეს ქართული ხალხური სიმღერების პოპური, ხოლო X² კლასის მოსწავლეების, მარიამ ტორონჯაძის მიერ გაკვლილი შესანიშნავი სიმღერა “ისმინე ჩვენი ვედრება”.

დასასრულს, VI კლასის მოსწავლეების, ნინო სანიციძისა და ლუკა კანდელაკის მიერ შესრულებულმა ცეკვამ (“დაისი”) ღონისძიება კიდევ უფრო გაალამაზა და მასწავლებელზე წარუშლელი შთაბეჭდილება დატოვა.

ღონისძიების ორგანიზატორმა ხათუნა გაბედავამ გაიხსენა დიდი ილიას სიტყვები: “ქართველმა ერმა “ვეფხისტყაოსანს” შიგ ჩაატანა თავისი ცრემლი და თავისი სიხარული. შიგ ჩაახვია თავისი სული და გული”. ვეფხისტყაოსანს, ჩემმა მოსწავლეებმაც მთელი სული და გული ჩადეს თითოეულ სიტყვაში, თითოეულ ფრაზაში და სათქმელიც მსმენელამდე მიიტანეს”.

ხათუნა გაბედავამ მადლობა გადაუხადა მოწვეულ სტუმრებს, პედაგოგებს, მოსწავლეებსა და სკოლის დირექტორს, ქალბატონ ლენა ხაჯალას თა-

ნადგომისთვის.

დასასრულს ღონისძიება შეაფასა შპს “სამტრედიის მაცნეს” დირექტორმა, ბეჟან გოგიამ: “შოთა რუსთაველის “ვეფხისტყაოსანი” საქართველოსთვის უპირველესი ლიტერატურული ნაწარმოებია. მე-11 საჯარო სკოლამ დღევანდელი

ღონისძიებით დაამტკიცა, რომ ამ სასწავლო დაწესებულებას შესწევს უნარი თავის მოსწავლე-ახალგაზრდობას ასწავლოს, შეაყვაროს ქართული გენიალური ნაწარმოები. მე-11 საჯარო სკოლა მსგავსი ინიციატივებითა და ღონისძიებების ხარისხით ყოველთვის გამოირჩეულია, რაც დირექტორის ქალბატონი ლენა ხაჯალას დიდი დამსახურებაა.”

სკოლის დირექტორი, იმ დღეს მიღებული შთაბეჭდილებებით გამოფიქვინებულ ვერ ფარავდა, განსაკუთრებით გააბედნიერა მისი სკოლის პედაგოგის, ხათუნა ჩხიკვაძისა და მისი მოსწავლეების, ანრო ცირეკიძის დამოკიდებულებამ: “ეს იყო საუკეთესო მაგალითი მომავალი თაობისთვის, თუ როგორი პატივისცემით უნდა მოეპყროს მოსწავლე მასწავლებელს და პირიქით. მიუხედავად იმისა, რომ ქალბატონი ანრო სოფელ ორპირის საშუალო სკოლის რიგითი პედაგოგი იყო, მან გამოავლინა არაჩვეულებრივი ზოგადი განათლება, თავისი საგნის დრამა ცოდნა და “ვეფხისტყაოსანს” ზეპირად ცოდნა. მადლობას ვუხდით ქართული ენის კათედრას, პედაგოგს ხათუნა გაბედავას, რომელმაც მოუყარა თავი და არაჩვეულებრივად მოიტანა ჩვენამდე “ვეფხისტყაოსანი”, და მის ირგვლივ ყველა თემას შეეხო. მადლობა ჩემი სკოლის მოსწავლეებს”.

“გვირჩევიდით ოქროს ხელაბით ია-იების აკვანსს”

ბავშვურ ენერჯის, სისხარტეს, ემოციას, ლამაზად წყაითხულ ლექსსა და სიმღერას იუმორიც შესაშურად შეერწყა და საინტერესო წარმოდგენა გვარჩვენს დარბაზში მსხდომი მე-11 საჯარო სკოლის მეოთხეკლასელებმა. დამრიგებელმა ნათელა აკოფიოვამ უდავოდ დიდი შრომა გასწია. მართალია, კლასში 11 მოსწავლეა, მაგრამ მოსწავლეთა სიმცირე ნამდვილად ცუდად არ ასახულა ღონისძიების ხარისხზე. იმიტომაც რომ, ნიჭიერები, ენერჯიულები და მონდიოებულები არიან.

“გვირჩევიდით ოქროს ხელაბით ია-იების აკვანსს” – მოეფერნენ პედაგოგებს, ქართული კინომუსიკის მარგალიტები თავიანთ სასკოლო თემატიკას და სამხარეულოს მთარგმნელ და საინტერესო წარმოდგენაც გაიმართა. ქორეოგრაფი დათო მელქაძე პედაგოგს საცეკვაო ნომრების მომზადებაში დაეხმარა. ქალაქური, რაჭული, აჭარული ცეკვების ცეცხლი დაანთეს ვოგობიჭებმა.

ქართველ წმინდანთა, დიდ მეფეთა ხსენება არ დავიწყებიათ პატარებს, დედა ენასაც უძღვნეს ლექსები, განსაკუთრებულად გაამაფურა დარბაზში მსხდომთა ემოცია აგვისტოს ომის გმირთა კერანზე ჩვენებამ, დიდი პატივით გაიხსენეს აგვისტოს ომის გმირები, მათ შორის სამტრედიელები ლამაზ თევზაძე, ლევან მელქაძე, შინდისთან ჩაცხრილილი მარლენ ბარამია.

“საქართველოში იბადებოდნენ – იმეორებენ პატარები ლადო ასათიანის უკვდავ სტრიქონებს და მომავალი

ღირსეული ჯარისკაცობის, ქვეყნის ერთგულების, პატრიოტიზმის პირობას დებენ. “დიდი ხანია რომ გენატრება, მოვალ იმ პირველ კაცად” – გვირდებდა პატარა საბა. შესანიშნავი პერიფრაზი შემოგვთავაზეს ოლი ჭავჭავაძის “გლახის ნამბობიდან” “იცი, მეთხველო, ეს 4 წელიწადი რა ოთხი წელიწადია? ეს ის კვირტია, რომლისგანაც ბრწყინვალე ნაყოფიც გამოვა და ძაღვურძენიცა” – გვეუბნებოდა მოსწავლეები და გვირდებოდა, რომ პედაგოგების მიერ გაწეულ შრომას “ბრწყინვალე ნაყოფად” გადააქცევენ. საქართველოს არაერთი ლამაზი პოეტური შედეგები უძღვნეს, ერთგვარად შეაჯამეს ყველა ის პროექტი, რომელიც დღემდე განუხორციელებიათ სხვადასხვა პედაგოგთან ერთად. პედაგოგებს ირმა ნამგვაძეს, ლელა ბოხუას, ნესტან ამაღლობელს, ბიბლიოთეკ-

არ ანტონინა კახიანს, დალი დამბაშიძეს, სოფიო ლეჟავას, ეკა ფოცხვერიას, სკოლის დირექტორ თამარ თევზაძესა და სასწავლო ნაწილ ნანა ნიკოლეიშვილს თავიულები გადასცეს.

ღონისძიების ბოლოს კონკურსის სახე მიიღო სახუმარო ნომრებმა სახელწოდებით “გაცინე და მოიგე”. ამ ნომრების შეფასება მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილე კობა ძიძიგურს, საკრებულოს წევრ ბადრი შენგელიას და ინფრასტრუქტურის საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე მერაბ უდრელიძეს სთხოვეს. სტუმრებმა მათთვის ათბალიანი შეფასება არ დაიმშრეს. თანამედროვე დიასახლისების ინდური სერიალებით გატაცება პატარებმა საინტერესო იუმორისტულ ნომრად აქციეს და ინდური ცეკვაც შესანიშნავად შეასრულეს. ასევე სიმღერით წარსდგა აუდიტორიის წინაშე გიგლა კუბრავა, რომელიც სმ მოსწავლეა და მას პედაგოგი დალი დამბაშიძე შინ ამეცადინებს.

გზა დაგვილოცეთო პატარებმა და დედობრივი სიყვარულით აღსავსე საკუთარი პოეტური სტრიქონებითაც გაცვილა მოსწავლეები პედაგოგმა ნათელა აკოფიოვამ. ქალბატონ ნათელას მადლობა გადაუხადეს სკოლის დირექტორმა თამარ თევზაძემ და სასწავლო ნაწილმა ნანა ნიკოლეიშვილმა იმ დაუღალავი შრომისათვის, რასაც პედაგოგი წლებია დაუხარებლად და მუხლჩაუხრებლად ეწევა, შემდეგ წარმატებული მოსწავლეები სიგელებით დაასაჩუქრეს.

პედაგოგს და მოსწავლეებს შრომა შეუქვს ხელისუფლების წარმომადგენლებმა და არაერთი ლამაზი დღე უსურვეს სამომავლოდ.

წლებიანდელ ღონისძიებას 17-ვე პატარაც დაესწრო, რომლებიც სკოლის მერხს წლეულს პირველად მიუხსნებოდნენ...

ნათია ნაცვლიძე

მხატვრებს ფუნჯი, ქაღაჩი – ხიბლი

სამტრედიის სამხატვრო სკოლა და მსახურებულად მოპოვებული ავტორიტეტით ამჟამად...

გვლებთან ერთად თორნიკე ტაბიძეს, ნინო და მარიამ შანიძეებს, ზურაბ გერაძეს, მარიამ ჯოჯუას, მარიამ თედორაძეს, გიორგი ქავთარაძეს, გივი ცინცაძეს, ნინო ხშიადაშვილსა და ეთო კაცაძეს...

რედიას დიდი და მდიდარი ტრადიციები აქვს მხატვრობის დარგში და ვისურვებთ იმავეს თქვენც მომავალში.

ნუგზარ ჯამბურია, საკრებულოს თავმჯდომარე: "ღმერთმა ქნას, თქვენი ნამუშევრები გასცილდნენ სამტრედიას და საქართველოს".

წარმატებები უსურვა ნიჭიერი ახალგაზრდებს დეკანოზმა ზურაბ ბუაძემ, ქუტირის წმ. გიორგის სახელობის ტაძრის წინამძღოლმა.

"არ ვარ ხელოვნებათმცოდნე, მაგრამ ვხედავ აქ წარმოდგენილ საუკეთესო ნახატებს, მიხარია, რომ ამდენი ნიჭიერი ახალგაზრდა ეუფლება ცოდნას აქამ შენობაში, მოსწავლე-ახალგაზრდობათმცოდნეობის ორგანიზატორმა ჯონი ნადირაძემ: "უფალი გვეუბნება, ვიფარდეს მოვასი შენი, ვითარცა თავი შენი, სიყვარულია მთავარი, შეიძლება, ყველა თქვენგანი ვერ გახდეს მხატვარი, მაგრამ ყველა სურთა სულის ადამიანი რომ იქნება, კარგი გემოვნების მქონე, მჯერა. თქვენს გვერდითოთაში განთავსებულია ჩამოყალიბების პროცესში მყოფი მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი. ბავშვები, მომავალი მხატვრები, თქვენი ნამუშევრები აჩუქეთ ამ სახლს, წლების მერე თქვენ ესტუმრებით ამ მუზეუმს თქვენი შვილებით, ვინ იცის, რა დატვირთვა ექნება მამინ თქვენს ნახატებს".

რთა შეკრებილი საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილე კობა ძიძიფურმა. მოწოდებით მიმართა ახალგაზრდებს წმ. დავით აღმაშენებლის სახელობის საკრებულოში.

"ჩვენთან ისწავლება ყველა დისციპლინა: ხატვრა, ფერწერა, ხატვა, კომპოზიცია, ფერთამცოდნეობა, მოდელირება-დიზაინი, ხელოვნების ისტორია, გამოყენებითი ხელოვნება. დღეს 7 დისციპლინაშია წარმოდგენილი მოსწავლეთა ნამუშევრები. ესაა იმ ცოდნის შემაჯამებელი გამოფენა, რაც ჩვენთან შეიმუშავდა ბავშვებმა და რისი მიცემაც ჩვენ შევძელით. თუ როგორ მოვახერხებთ ეს ჩვენ, ჩვენის მხრივ და მოსწავლეებმა თავის მხრივ, ამის შეფასება თქვენთვის მოგეხდინა, ალბათ, თავად უკეთესად განსჯით მას. მადლობა თითოეულ თქვენგანს მობრძანებისა და ყურადღებისათვის. წლეულს 14-მა დაამთავრა ჩვენი სკოლა, მაგრამ 10 საუკეთესოს გაუკეთეთ გამოფენა, ბავშვებს, რომლებიც არიან თვითმყოფადი, თვითნაბადი ნიჭის მქონე, მინდა თითოეულ მათგანს გზა დავულოცო, მინდა ჩვენგან, მაგრამ არის პრეცედენტიც იმისა, წლების შემდეგაც აგრძელებენ ჩვენთან ურთიერთობას. 12-მა მოსწავლემ გააგრძელა სხვადასხვა უმაღლეს სახელოვნებო სასწავლებელში სწავლა, მათ შორის ორი სამხატვრო აკადემიის დოქტორანტურაშია. ამჟამ, ვფიქრობთ, ჩვენი მცირედი წვლილიცაა. გზა დაგეგმილია ბავშვებო. ღმერთი იყოს თქვენი ნიჭის და პიროვნების მფარველი".

ბაკო შენგელია, ლუკა კვაჩიანი, ანასტასია ვაშაიძე, მერაბ ფრანგიშვილი, ბუბა კაკაბაძე, ანდრია ბუაძე, მარიამ ამიშივილი, მარიამ ვაშაიძე, ნანა ჭუმბურიძე, გურამ ტალაბაძე და გიორგი მანჯგალაძე.

გამგებლის მოადგილე, ლიზა კრავეიშვილი მიესალმა შეკრებილთ და განაცხადა: "დიდი შთაბეჭდილებები დამეუფლა, მიხარია, რომ ყოველწლიურად უფრო და უფრო საინტერესო ხდება ამ სკოლის მოსწავლეთა შემოქმედება, რაც პედაგოგების დიდი დამსახურებაა. ნათქვამია, მსახიობი სცენის მტყვერს რომ ჩაისუნთქავს, სცენას ვერ მოშორდება, ასევეა მხატვრობაც, თუ ფუნჯს ხელში აიღებს და ნახატს მოგიწონებენ, მერე ამ საქმეს ვერ შეეშვები. თქვენი ნამუშევრიდან ვერცერთი გამოვარჩიე, ყველა მათგანი საოცრად თვითმყოფადია. სამტ-

ის სახლში მართლაც შემოქმედების სული ტრიალებს, ქალბატონ ნინოს დიდი მადლობა მინდა ვუთხრა, რომ ასე კარგად ასრულებს თავის საქმეს, მადლობა ყველა პედაგოგს და ბავშვებს". – მიმართა

თედრო ტაძრის მშენებლობის ორგანიზატორმა ჯონი ნადირაძემ: "უფალი გვეუბნება, ვიფარდეს მოვასი შენი, ვითარცა თავი შენი, სიყვარულია მთავარი, შეიძლება, ყველა თქვენგანი ვერ გახდეს მხატვარი, მაგრამ ყველა სურთა სულის ადამიანი რომ იქნება, კარგი გემოვნების მქონე, მჯერა. თქვენს გვერდითოთაში განთავსებულია ჩამოყალიბების პროცესში მყოფი მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი. ბავშვები, მომავალი მხატვრები, თქვენი ნამუშევრები აჩუქეთ ამ სახლს, წლების მერე თქვენ ესტუმრებით ამ მუზეუმს თქვენი შვილებით, ვინ იცის, რა დატვირთვა ექნება მამინ თქვენს ნახატებს".

წმინდა დავით აღმაშენებლის სახელობის საკათედრო ტაძრის დეკანოზი მამა ანტონი (ვაშაიძე): "ეს ნახატები მეტყველებს იმაზე, რომ ძალიან ნიჭიერი თაობა მოდის, ძალიან დახვეწილი გემოვნება აქვთ, შეუძლიათ წვლო-

ლის სახელობის საკათედრო ტაძრის დეკანოზი მამა ანტონი (ვაშაიძე): "ეს ნახატები მეტყველებს იმაზე, რომ ძალიან ნიჭიერი თაობა მოდის, ძალიან დახვეწილი გემოვნება აქვთ, შეუძლიათ წვლო-

გზა ლაგვილით, გზას ლაგვილით, ჩვენს აზმხრულთა მასწავლებლებო!

ლევან გაბრეხია

იმ დღეს უჩვეულო არაფერი მომხდარა გარდა იმისა, რომ მეოთხეკლასელ გიორგი შუბლაძეს ყელში ბურთი მამინ მოაწვა, თვალები მამინ აუცრემლიანდა და სიტყვის თქმა ვერ მოახერხა, როცა მის პირველ მასწავლებელს, ქეთევან შავლაყაძეს სამადლობელი სიტყვით მიმართავდა. ისინი, პირველი საჯარო სკოლის მე-4 კლასელები მომდევნო კლასში გადასვლას ზემობდნენ. დე-

თი თაობა დააფრთიანა.

ლამაზად მორთული დარბაზი მშობლებს, პედაგოგებს, უფროსკლასელებს თითქმის ვერ იტყვდა.

ცეკვა "ქართული" და "აჭარული", პატრიოტული ლექსები, დეკლამაცია, ღონისძიებას საზეიმო ელფერს სძენდა, თუმცა ოდენ ცეკვასიმღერით როდი მოგვაწონეს თავი უკვე მეზუთეკლასელებმა.

საუკეთესოები, ბეჯითები გავიზრდებით, გვეყვარება ჩვენი ქვეყანა, მშობლიური სამტრედია... "ფიცი დაღეს" პატარებმა. მერე სახელდახელოდ ამ დღისათვის დამზადებული ხმალი შეიბეს წელზე და...

კიდევაც დაიხრდებიან ალგეთს ლეკვები მგლისანიო, დასძახეს ომხანანად.

ღონისძიებას განსაკუთრებული ელფერი ინგლისურად შესრულებულმა დიალოგმა და ნომრებმა შესძინა.

საუკეთესოდ გამყვანდა ამ დღეს იმ შრომის შედეგი, რაც ღონისძიების ლამაზად მომზადებისთვის გასწიეს ინგლისურის პედაგოგმა ირმა კუჭუხიძემ, მუსიკის პედაგოგმა სოფიო ახობაძემ, ქორეოგრაფმა ჟორა პაქსაშვილმა, აგრეთვე, ქრისტინე ზაქარაძემ და თინიკო დუნდუამ, რომელთაც ცეკვის ცალკეული ნომრები მოამზადეს.

თბილად მიესალმა შეკრებილი ლამაზი დღის ინიციატორი ქეთევან შავლაყაძე, ლაღად, ამაყად იფრინეთ უღრუბლო ცაზე, ჩემო მერცხლებო! – დაემშვიდობა მეოთხეკლასელებს ის.

სკოლის დირექტორმა ხათუნა ფაილაძემ მადლობა მოახსენა ქეთევან შავლაყაძეს დაუღალავი, ნაყოფიერი მოდერნიზაციისათვის და აღნიშნა, რომ წელს სკოლის ის კურსდამთავრებულები, რომლებიც ოქროს მედლებზე არიან წარდგენილნი 1-4 კლასებში სწორედ ქეთიო მასწავლებლის მოსწავლეები იყვნენ.

ღონისძიება დასრულდა. უკვე ყოფილ მეოთხეკლასელებს მერხებზე ქეთიო მასწავლებლის ხელით ნაწერი ლამაზი ბარათები ელოდათ კეთილი სურვილებით დახუნძული. ყოჩაღ, ქეთიო მასწავლებლებო, კარგი ბავშვები ხართ ბავშვებო!

დასავით მზრუნველ ქეთიო მასწავლებელს ემშვიდობებოდნენ, რომელიც ოთხი წელი დასტრიალებდა მათ თავზე. განცდისა და ემოციისაგან თავისუფლება არც ქალბატონ ქეთიოს ეტყობოდა. ოცდათხუთმეტი წლის სტაჟის მქონე პედაგოგმა კიდევ ერთ-

სამი თაობის ლამაზად თქმული სათქმელი...

ნათია ნაცვლიძე

სამი საკრალური რიცხვია. სამი თაობა, ერთი ჯაჭვის სამი რგოლი... ჩვეული ნიჭიერებით, გემოვნებითა და ხელწერით მოაწყო №

სკოლის ეზოში წითელი ფერი დომინანტობდა, კაფე-სალამო ღონისძიების ფორმა იყო, წითელი და თეთრი ფერის სამოსით მეოთხეკლასელები წარსდგნენ, მასურებზე "თაობები" მომავალ პირველკლასელებს ეწერათ, წითელი

ქეთევან მასწავლებელს არაერთ სასკოლო ღონისძიებაზე შეუსრულებია სიმღერა, ამჯერად ანა სიხარულიძესთან ერთად შეასრულა "იანანა". დღეისადმი უთბილესი სიტყვები წაუძმღვარეს წინ დედა-შვილის, ანა

ბმაც და დიდებმაც. "ცოდნა იმითია კიდევ კარგი, შეგვასხენეს პატარებმა კლასიკად ქცეული ილიას სიტყვები, რომ იმან უფროს-უმცროსობა არ იცის. როგორც საყდარი, როგორც ეკლესია, როგორც თვითონ ღმერთი, ერთნაირად შეიყვებლებს, ერთნაირად იშვილებს ხოლმე ძინებში გახვეულ გლეხსაც და ბეზმენებში მორთულ თავადსაც. ყველას ერთნაირად მოუხდება, ყველას ერთნაირად დაამშვენებს ხოლმე, ოღონდ კი კაცი გულმინდობილი, მოწადინებული მივიღეს ცოდნის კარამდის".

ღონისძიების მონაწილეებს, პედაგოგს მიესალმნენ სკოლის დირექტორი ხათუნა ფაილაძე, მაჟორიტარი დეპუტატის ბიუროს უფროსი, თინა ხარბიანი და საგანმანათლებლო რესურსცენტრის უფროსი სპეციალისტი, პედაგოგი ალექსანდრე თევზაძე და ყოველმა მათგანმა აღნიშნა, რომ პედაგოგი ქეთევან როხვაძე ძალიან მნიშვნელოვან ეტაპზე ახორციელებს სწავლებას, მოსწავლეებსაც ეტყობოდათ პედაგოგის შრომის შედეგი, სალამო ძალიან კარგად იყო ორგანიზებული. "სამივე თაობამ შესანიშნავად წარმოაჩინა თავისი შესაძლებლობები. ლექსით, სიმღერით, ცეკვით, მასწავლებელიც და მშობლებიც აქტიურად ჩაერთვნენ. ხშირად ვერ ვსტუმრობ სასკოლო ღონისძიებებს, მონარული ვარ, რომ ასეთ შინაარსიან და საინტერესო ღონისძიებაზე მოეხვედით. პირველი საჯარო სკოლის პედაგოგულტრევი ყოველთვის გამორჩეულია თავისი პროფესიონალიზმით, ვუსურვებ კიდევ არაერთ წარმატებას". — განაცხადა "სამტრედიის მაცნესთან" საუბარში ალექსანდრე თევზაძემ.

1 საჯარო სკოლის დაწვებითების პედაგოგმა, ქეთევან როხვაძემ მე-4 კლასელთა გამოსაშვები სალამო. "თაობები" — ასე ერქვა შეხვედრას, სადაც თავისი გულწრფელი და სკოლისადმი სიყვარულის გამოხატვით სიტყვა ეთქმოდა სამ თაობას. წლებადღეული კურსდამთავრებულები ქეთევან როხვაძის "ბუდიდან აფრენილები" არიან. ამიტომაც, შეგიძლება ოსტატს მადლობას უხდინდნენ, მეოთხეკლასელები ახლახან ააფრინა ბუდიდან ქეთევან მასწავლებელმა, ხოლო ისინი, ვინც პირველად მიუსხდებიან სკოლის მერხს, განსაკუთრებული დეღავითა და თრთოლვით მივიდნენ სკოლაში და მათი სათუთი სულების ფორმირება მშობლებმა 4 წლის განმავლობაში კვლავ ქეთევან მასწავლებელს მიანდეს.

თელ სამოსში იყო პედაგოგიც. სალამო კურსდამთავრებულებმა მერი კულაძემ და ზურა კაკაბაძემ წაიყვანეს. სამივე თაობას მოეფერა ქეთევან მასწავლებელი, და აღნიშნა: "მსურს დღევანდელი დღე ყველა თქვენგანისთვის დასამახსოვრებელი გაგხადო, მინდა ყველამ გაიცნოს ჩვენი მოსწავლეები, როგორი ენევიულები, ბეჯითები, ცეკვები, მიზანსწრაფულები არიან ისინი". აუღერდა ამ სკოლის პიში, რომელიც პედაგოგებს მადონა თარგამაძეს და სოფიო ახობაძეს ეკუთვნის, და წითელ ხალიჩაზე გამოატარეს პატარები. შესანიშნავად შეასრულა ათუკა თავბერიძემ სიმღერა "იმერეთზე". მეოთხეკლასელებმა იქვე, სპონტანურად წარმოთქვეს სიტყვა, მათ მიერ სამომავლოდ არჩეულ პროფესიებზე გვესაუბრნენ.

სიხარულიძისა და ლალი კაშიას მიერ ნამღერ სიმღერას "ყვავილების დედოფალი". ანამ იმ დღეს ჩელოზეც

დაუკრა და მსმენელის აპლოდიმენტებიც დაიმსახურა. ასევე დაიმსახურეს კომპლიმენტები დებიუტანტმა მომღერალმა, ნანუკა ვაშაყიძემ და მარი ბარამიამ სიმღერისათვის "შე იბრანჭება სარკეში". სოლო სიმღერებით წარსდგნენ ასევე ნინო ნიკოლეიშვილი და ლუკა შენგელაია. ქართული, აჭარული, ოსური, ცეკვების ცეცხლი მოედო სკოლის ეზოს, ვალსიც შესრულდა. "შენ მღერი, მე ვმღერი, ის მღერის, ვმღერით და ყვავილობს სამყარო". — ჯემალ სეფიაშვილის ეს სიმღერა სალამოს ბოლო ლამაზ ფინალად იქცა, მასში განშორების სევდაც ერია და მომავალი ბედნიერი დღეების რწმენაც. "გზა დაგელოცით პირველებო პირველობისკენ" — სკოლის დირექტორს, ხათუნა ფაილაძეს ეკუთვნის ეს დევიზი, იგი მრავალგზის გაიმეორეს პატარე-

კირილე კიპაჩიშვილის განცხადება!

ბატონო კირილე, შენი თბილი მოგონებებით განვლო ორმოცდა დღემ. სიკვდილით არ მთავრდება ყოველივე. სიკვდილით სიცოცხლე ფასობს მხოლოდ. შენ მაგალითი იყავი იმისა, თუ როგორი უნდა იყოს მაღალი მორალისა და სულიერების ადამიანი, კეთილი, უბოროტო, სამართლიანი, მზრუნველი მამა, ღირსეული მეუღლე და უფროსი იყავი. "ადამიანი მიდის და მოდის", იბადება და კვდება. საკითხავი ის არის, როგორ იცხოვრა, რა სახელს ტოვებს ამ წუთისოფელში. შენ მართლაც დატოვე ღირსეული სახელი!

ჩვენო კეთილი ადამიანო, შენს ყველა თანამშრომელს ძალიან გვიძმის შენზე წარსულში საუბარი. ღმერთმა დაგიმკვიდროს, სადაც მართლანი განისვენებენ. გფარავდეთ ნათელი ღვთისა და შუქი კელაპტრისა!

საბარძლოს რამდენიმე კახლის თანამშრომლები

საბარძლია

ჩემო ქალაქო, ედემის ვარდო!
თავზე დაგყურებს შენ წმინდა ზანდო!
ყველას მიმნდობო, ყველასთვის სახლო,
შენ სიყვარულის ხარ სანავარდო!

ჩემო ქალაქო, ყველას დედო,
მიმზიდველი ხარ, მაგნიტი, ჯადო,
ისწრაფვის შენსკენ ყველა მხნედაო,
ქართველთა სულის აღმაფრენაო!

ჩემო ქალაქო, ერის იმელო,
გფარავდეს ღმერთი მუდამ ამიერ,
დღეგრძელი იყავ, მშვიდობის მტრედო,
აღშენებისკენ, მრავალკამიერ!

ჩემო ქალაქო, მშვიდობის ხატო,
შენ არ დაგტოვებს ქართველი მარტო,
ცაში ავიყვანს, გომღერებს ტატო,
რომ შეგახსენოს, არა ხარ მარტო.

ყველა შეგნატრის, თავზე გველება,
გვინდა რომ გქონდეს ნეტარი წელი,
დაგბედებოდეს აღმშენებლობა
და მშვიდობისთვის გენთოს სანთელი.

შენ გზას გინათებს წმინდა სამება
ეს სამი მტრედი ცას შეფრენია,
აგმორებოდეს, ტანჯვა, წამება,
მრავალკამიერ! წინ სამტრედი!

№ 3 საბარძლო ბაბა-ბაღის აღსაზრდელთა შივი საჩუროლო!

ჩვენ ის ალგეთის ლეკნი ვართ, რომ ნატრულობდა ქართველი, გორგასალ-დავითიანი და გვაქვს მიზანი ნათელი, სამშობლო არვის დაუთმოთ, ციხედ ვაქციეთ მთა-ველი, ბრძოლას ვისწავლით მამაცურს, გვამხნევენს ჩვენ რუსთაველი. ცოდნით და ხერხით დაუხვდეთ, მტერს არ დაუთმოთ მტკაველი მიზანი მარტო ერთია: საოცნებო და ნათელი, დავიცვათ, თავისუფლება, დედა სამშობლო, გამზრდელი, მამული ავაღორძინოთ გამრავლოთ ყველგან ქართველი.

მოხერხება
მთავარი განსჯილობის დღისადმი

დედა სამშობლომ გაგზარდათ, გაწოვათ ბუქუ ქართლისა, გასწავლათ უძლეველობა, სიყვარულისა ძალისა, გონი და ენა გიბოძათ ბასრი გორდაის ხმალისა, ქართველთა აღზრდით ეცადეთ თქვენ დაბრუნება ვალისა. დღეს, იქნებ, სრულად ვერ გითხრათ თქვენი კუთვნილი მადლობა, და სათანადოდ ვერ ვიქით ქართული პანგი თალობა, ხვალ დაგიფასებთ თქვენს ამაგს კარგად გაზრდილი თაობა, და საამაყოდ გექნებთ აღზრდილთა ჯარის სარდლობა. პედაგოგობის გზა გქონდათ მძიმე და ნარ-ეკლიანი, სამშობლოს არ მოეშალის თქვენი ხმა ომახიანი, კვლავ დაგეზარდით მართევი: ჭკვიანი, მარდნი, ფხიანი, მკერდს დაგიმშენებთ აღზრდილთა ვარდი, მიხავი, იანი.

ჩემი ბავი
(ბავიშვილთა ძალისა № 3 ბაბა-ბაღის აღსაზრდელთა)

ჩვენში ბევრი ბავი არის, ბავი არის ბაღნარი. სულ სხვა არის ჩემი ბავი, ჩემი ბავი ბაღნარი. აქ ყოველდღე სიცოცხლეა, სიხარულის სადარი. ვეძებ და ვერსად ვპოვე, ქვეყნად მისი სადარი. აქ პაწია ქართველების ბაღნარია, ბაღნარი, კოლხების და იბერების სხვა სამჭელო სად არი! აქ ინთება ძია ცოტნეს სიყვარულის ლამპარი, მეგობრობის, ერთგულების, იჭედება ზღაპარი! მიყვარს, მიყვარს ჩემი ბავი, ჩემი ბავი ბაღნარი. აღმზრდელები, საყვარლები, დედ-მამების სადარი. ყოველდღე შესიზმრება: ჩემი ბავი, ბაღნარი. პაწაწინა მეგობრები, და-მძემისა სადარი. ჩვენ ვართ ტანჯულ საქართველოს მომავალი საფარი, ფარნავაზის, გორგასალის, დავითის და თამარის. იმედი ვართ, წინ გვიდევება, დროშა დიდი ლაშარის, გამარჯვებას გამოეჭედავთ მსგავს დიდგორის ლაშქარის.

შენი მძღვანე

სოცნე შენგელიას ნახმატეხელი დებიუტი

უნგრეთის ქალაქ ბუდაპეშტში ევროპის ჩემპიონატი ჩატარდა პანკრატინში. განმარტებისთვის: პანკრატინი უძველესი სპორტული დისციპლინაა, რომელიც ანტიკურ საბერძნეთში ოლიმპიური სახეობა იყო. ძველი წელთაღრიცხვის 648 წელს, 33-ე ოლიმპიადზე გაჩნდა რთული და ყველაზე სასტიკი სპორტის სახე პანკრატინი, რომელშიც გაერთიანდა ჭიდაობისა და მუშტი-კრივის ილეთები. მასში ყველაფერი იყო ნებადართული: ნებისმიერი დარტყმა, შებოჭვა, მახრჩობელა ილეთი და კბენაც კი, მაგრამ თუ ბრძოლა რომელიმე ათლეტის სიკვდილით დამთავრდებოდა, მეორესაც დამარცხებულად გამოავლენდნენ.

საქართველოს პანკრატინის ფედერაცია არის წევრი მსოფლიო პანკრატინის ფედერაციისა, რომელიც, თავის მხრივ, გაერთიანებულია მსოფლიო ჭიდაობის საერთაშორისო ფედერაციაში.

2016 წლის ევროპის ჩემპიონატი ფილას – ჭიდაობის საერთაშორისო ფედერაციის ეგიდით ჩატარდა. სავარაუდოა, პანკრატინი კვლავ ვიხილოთ ოლიმპიურ თამაშებში, რომელიც საჩვენებელი სახით გაიმართება ბრაზილიაში, რიოდე ჟანეიროს ოლიმპიურ თამაშებში.

ქალაქ ბუდაპეშტში საქართველოს ღირსებას სხვადასხვა ასაკობრივ ჯგუფებში 10 წარმომადგენელი იცავდა. მათ შორის იყო სამტრედიელი ცოტნე შენგელია. იგი პანკრატინში პირველად დებიუტობდა მონაწილეობას, თუმცა დებიუტი წარმატებული აღმოჩნდა.

ცოტნემ წონის დაკლების გამო ფინალში გადასასვლელი შეხვედრა მინიმალური ანგარიშით დათმო. მანამდე კი სამტრედიელ ფალავანს აშკარა უპირატესობით დამარცხებული ჰყავდა უნგრელი რიჩარდ რიდი.

ბრინჯაოს მედლისათვის გადამწყვეტ ბრძოლაში ცოტნე შენგელიამ რუმინელი ანდრი ჰუსტენოს სძლია, რითაც მესამე საპრიზო ადგილი დაიკავა. აღსანიშნავია ის, რომ სამტრედიელი ფალავანი პროფესიონალთა შორის ყველაზე პრესტიჟული მიმართულებით ასპარეზობდა. ევროპის ჩემპიონატის ფინალი დაემთხვა ცოტნე შენგელიას დაბადების დღეს. წარმატება გაუორმაგდა, როცა შინაგან საქმეთა სამინისტრომ მათვე დღეს საქართველოს საუკეთესო განყოფილებად და განყოფილების უფროსად დაასახელა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საგანგებო სიტუაციების მართვის დეპარტამენტის სამტრედიის განყოფილება და მისი უფროსი ცოტნე შენგელია.

ცოტნე შენგელია: "პირველად მივიღე მონაწილეობა. არანაირი განცდა არ მქონია, ჩვეულებრივ რიტმში ვაგრძელებდი ვარჯიშს. უნდა გამოვსულიყავი 85 კილოგრამ წონით კატეგორიაში. რატომღაც ჩავთვალე საჭიროდ, შემემოწმებინა თავი ავსტრალიაში გასამართ შეჯიბრთან დაკავშირებით, რომელშიც 77 კილოგრამ წონით კატეგორიაში გასასვლელად მაქვს გაფორმებული ხელშეკრულება.

3 დღეში შიმშილითა და ვარჯიშით დაკვირვებული 8,5 კილოგრამი, რის გამოც არ მოხერხდა ორგანიზმის ჩვეულ ფორმაში ჩაყვება. ერთ დღეში სამი შეხვედრა ჩავატარე. ორი აშკარა უპირატესობით მოვიგე, ერთი დავთმე მოღდაველ სპორტსმენთან ქულათა მცირე სხვაობით.

ენერჯის არქონის გამო დროზე ადრე შეწყვეტიტე ბრძოლა და დავრჩი მე-3 ადგილზე. საკმაოდ სერიოზული ჩემპიონატი გახლდათ, სადაც მსოფლიოს 12 ქვეყნის საუკეთესო ფალავნები მონაწილეობდნენ."

პანკრატინის ბრინჯაოს მედლისათვის 10-12 ივლისისათვის იტალიის ქალაქ რომში გასამგზავრებლად ემზადება, სადაც მსოფლიო ჩემპიონატი გაიმართება ჭიდაობა ბრესლინგში.

3 სექტემბერს კი დანიშნულია ცოტნე შენგელიას შეხვედრა მსოფლიო ჩემპიონთან და ჩემპიონის ქაბრის მფლობელთან, ავსტრალიელ ჯონ ლევენთან სპორტის ურთულეს სახეობაში – ბრძოლა წესების გარეშე.

6060 ნახტავი

პირველად საქართველოში

წელს საქართველოში პირველად აღინიშნა მამების საერთაშორისო დღე. საოცარი დამთხვევის წყალობით, მამების საერთაშორისო დღიდან მალე, სამტრედიელებისათვის კარგად ნაცნობი კაცი, სამი შეიღის მამა ლევან სიხარულიძე ქალაქში ცხრა თვის ნიცას ასეირნებდა. შინსი ხელიდან არ გაუშვით და...

მეუღლე პედაგოგია, დაკავებულია, ნიცა რამდენიმე საათით მე უნდა გავართოო, მზრუნველმა მამამ. სახელოვან ქალად აღზრდილიყოს პატარა ნიცა. მამების საერთაშორისო დღეს გილოცავთ, მამებო!

ლევან ბაბუაძე

ანალოგიზმობით ტკბობისას შემოიარა მსოფლიო, საქართველოს კი ეწვია წლებშეპარული სოფიო.

ვ უ ლ ო ც ა ვ თ !

კალბატონ ნათელა გელაშვილი!

გულისხმიერ ქალბატონს, ღირსეულ სამტრედიელს პატივისცემით ვულოცავთ დაბადების დღეს. წელთა სიძრავლეს, ღვთის მფარველობას ვუსურვებთ.

მინიციკალიზაბის ბაბურობა

კალბატონ მზვინარ ბოზას!

ყველას პრობლემის გულთან მიმართ, მშვენიერ ქალბატონო, ენერჯიულო, დაუღალავო, ობიექტურო, დადებითი მუხტის მატარებლო, ყველას მიმართ მზრუნველო, დიდი ოქროის პატრონო, ღირსეულო მეუღლე და დედა, დარგის საუკეთესო ხელმძღვანელო, დიდი პატივისცემითა და სიყვარულით გილოცავთ დაბადების დღეს, გისურვებთ წარმატებებს და ღვთის წყალობას, გვარადღეთ უფალი!

"სახლი თანადროს" თანამშრომელი

დაბადების დღეს გილოცავთ ქალბატონო მზვინარ, გისურვებთ ჯანმრთელობას, უღვე სიხარულს, დედისერთა აჩისთან და საყვარელ მეუღლესთან ერთად. დმერთი იყოს თქვენი ოჯახის მფარველი!

სახლი ბაბუაძე

ჩვენო სამყაროო გვანცა!

ჩვენს რედაქციაში, ანუ შენი დედოს რედაქტორობით გამოძავალ ვახეთში ყველასთვის სასურველი სტუმარი ხარ, ჩვენც ანალოგიურად, სითბოს გვინაწილებ ყოველი მოსვლისას. დაბადების დღეს გილოცავთ, გვანცა, გვსურს მოგფეროთ, სიყვით, ღვთის წყალობა და ჯანის სიმრთელე გისურვოთ, ირგვლივ სიყვითესა და სილამაზეს ასხივებ, გაცემული სიყვარულის წილ სიყვარულს შემოგაგებებს უფალი, ბედნიერ დღეებს მოგანიჭებს განგება! ისარე და იდეგერძელე!

"საბრალონი მაცნე"

ილია ღვანცაძე!

ჩემო ბუთქუნა, გემრიელო ბიჭუნა. ორი წლის შესრულებას გილოცავ, სიხარულო, მინდა, ჯანმრთელი და ბედნიერი მყავდე. უსაშველოდ მიყვარხარ ბებოცო.

ბაბა ვაზაძე

სოფია თანადროს!

ჩვენო ლამაზო, კულდაჭა გოგონა, ჩვენო პირველო მზვე და სიხარულო. გილოცავთ დაბადების დღეს, ცუგრუმელავ, გისურვებთ მზით გამთარ და ყვაილებით მოჩითულ ბავშვობას, სიხარულითა და სიყვარულით სავსე დღეები არ გამოგლეოდეს შენს ძვირფას დედოსთან, მამიკოსთან, დაიკოსთან, მამიკოსთან, ყველა შენს საყვარელ ადამიანთან ერთად.

ბაბო ბაბა ვაზაძე, დიდა ბაბო ბაბა და დიდაბაბუა

რედაქციის მისამართი: **საბრალონი, რისაუპლიკის ქ. №6**
ტელ: 790 391839

მაცნე

დირექტორი **ბექან გოგია**
მთავარი რედაქტორი **ქეთევან ჭაჭავაძე**
გამომშვეები რედაქტორი **თამაზ ბაბუნაშვილი**
პასუხისმგებელი მდივანი **ლევან ბაბუაძე**
კომპიუტერული უზრუნველყოფა **მამა პაპაძე**